

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

5292 *Llei 7/2010, de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

La indústria audiovisual s'ha convertit en els últims anys en un sector cada vegada amb més pes i transcendència per a l'economia. Els continguts audiovisuals i la seua demanda formen part de la vida quotidiana del ciutadà actual. No es concep el món, l'oci, el treball o qualsevol altra activitat sense l'audiovisual.

En els últims anys la comunicació audiovisual s'ha basat en l'explotació tradicional de la ràdio i televisió analògica condicionada per l'escassetat d'espectre radioelèctric i, per tant, per una oferta pública i privada reduïda i amb un model d'explotació molt assentat però comercialment poc sostenible.

La tecnologia digital trenca amb este model i planteja un augment exponencial dels senyals de ràdio i televisió gràcies a la capacitat de compressió del senyal, que s'incrementa i que augmenta la qualitat del senyal audiovisual. Augmenta l'accés als mitjans audiovisuals i es multipliquen les audiències, però, per esta mateixa raó, es fragmenten. Internet irromp com a competidora de continguts. Els models de negoci evolucionen i es desplacen. Com a conseqüència de tot això, la normativa ha d'evolucionar amb els temps i adaptar-se als nous desenrotllaments tecnològics.

Es fa necessari, per tant, regular, ordenar amb visió de mitjà i llarg termini, amb criteris que aclarisquen incerteses i donen seguretat a les empreses i amb la intenció de protegir el ciutadà de posicions dominants d'opinió o de restricció d'accés a continguts universals de gran interès o valor.

Així ho han entés els països més avançats i la mateixa Unió Europea, que a través de directives ha establert i perfecciona periòdicament normes que configuren un règim bàsic comú que garantisca el pluralisme i els drets dels consumidors.

Directives que obligatòriament han de traslladar-se a la legislació espanyola. Eixa és una de les funcions d'esta llei, la transposició de la Directiva 2007/65/CE de Servicis de Comunicació Audiovisual del Parlament Europeu i del Consell d'11 de desembre del 2007.

Però no és només este l'objectiu de la Llei General de la Comunicació Audiovisual. Hui Espanya disposa d'una legislació audiovisual dispersa, incompleta, a vegades desfasada i obsoleta, amb grans carències per a adaptar-se als temps i, per tant, permanentment sotmesa a canvis freqüents, via decret o subsumida en altres lleis de temàtica diversa. Ens trobem, per tant, davant d'una normativa vigent allunyada de la realitat i limitadora que, en el seu origen, va nàixer amb vocació de transitorietat però que s'ha perpetuat més temps de l'inicialment previst.

Consegüentment, esta llei pretén compendiar la normativa vigent encara vàlida, actualitzar aquells aspectes que han patit importants modificacions i regular les noves situacions mancades de marc legal. I tot això amb la missió de donar seguretat jurídica a la indústria i possibilitar la creació de grups empresarials audiovisuals amb capacitat de competir en el mercat europeu i l'obertura regulada de nous models de negoci com són la TDT de pagament, l'alta definició i la TV en mobilitat; i fer-ho garantint també el pluralisme

i la protecció dels drets ciutadans; alhora que es fixen unes regles de transparència i competència clares en un context de convivència del sector públic amb el privat i de liberalització de l'activitat audiovisual.

Esta normativa general de referència ha sigut una demanda del sector audiovisual en el seu conjunt i dels consumidors des de fa anys. Esta llei naix, per tant, amb la vocació d'aprovar una assignatura pendent de la nostra democràcia, superar el dissens i arribar a un acord per a una reforma que vol veure la llum amb voluntat de permanència. Una llei que codifique, liberalitze i modernitze la vella i dispersa normativa espanyola actual, atorgue seguretat i estabilitat al sector públic i privat, a curt i mitjà termini, per mitjà d'un marc jurídic bàsic prou flexible per a adaptar-se al dinamisme que per definició té este sector davant de la vertiginosa i contínua evolució tecnològica.

Esta llei s'ha d'entendre també immersa en el projecte de reforma audiovisual del Govern, empresa en la legislatura anterior amb l'aprovació de la Llei 17/2006 de la Ràdio i la Televisió de Titularitat Estatal i complementada amb la Llei de Finançament de la Corporació RTVE.

I és que la Llei General de la Comunicació Audiovisual es presenta com a norma bàsica no sols per al sector privat, sinó també per al públic, i fixa, amb el més absolut respecte competencial que marca la nostra Constitució, els principis mínims que han d'inspirar la presència en el sector audiovisual d'organismes públics prestadors del servei públic de ràdio, televisió i servicis interactius. Principis inspirats en la normativa i les recomanacions comunitàries sobre finançament públic compatible amb el Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, control independent a través d'organismes reguladors i garantia i protecció de drets.

En este sentit, la norma aspira a promoure una societat més integradora i equitativa, i específicament pel que fa a la prevenció i eliminació de discriminacions de gènere, en el marc d'allò que estableixen matèria de publicitat i mitjans de comunicació la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere, i la Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la Igualtat Efectiva d'Hòmens I Dones.

Estos són els principis que inspiren l'articulat d'esta llei que regula la comunicació audiovisual de cobertura estatal i que en la seua sistemàtica ha col·locat en primer lloc, després dels articles d'Objectius, Definicions i Àmbit d'Aplicació, el reconeixement de drets. Així, el capítol I del títol II està consagrat íntegrament a la garantia dels drets dels ciutadans a rebre comunicació audiovisual en condicions de pluralisme cultural i lingüístic –que implica la protecció de les obres audiovisuals europees i espanyoles en les seues distintes llengües–, així com a exigir davant de les autoritats l'adequació dels continguts a l'ordenament constitucional vigent. Este capítol tracta de forma individualitzada les obligacions dels prestadors de servicis de comunicació audiovisual en relació amb els menors i persones amb discapacitat, que mereixen, segons el legislador i les institucions europees, una protecció especial.

En el capítol II d'este títol II s'inclouen els drets dels prestadors del servei de comunicació audiovisual, que bàsicament són el de prestar eixe servei en condicions de llibertat quant a selecció de continguts, línia editorial i emissió de canals. Llibertat absoluta en el cas de les comunicacions electròniques. La possibilitat i condicions d'autoregulació i d'emissió de continguts publicitaris constitueixen altres dos grans apartats de drets que es consagren en esta llei.

La regulació de la publicitat, d'acord amb els criteris establits per la directiva comunitària ja citada, ocupa una part important d'esta llei. Està concebuda com un instrument de protecció del consumidor enfront de l'emissió de missatges publicitaris en totes les seues formes quant a temps i continguts, però també com una normativa reguladora bàsica per a impedir abusos i interpretacions divergents que han portat, en el passat, a l'obertura d'expedients i discrepàncies serioses a l'hora d'interpretar els preceptes europeus. I que, amb esta llei, es pretén acabar plantejant un escenari clar i inequívoc alineat amb la terminologia i els postulats de la Comissió i el Parlament Europeu.

Finalment este títol II dedica un capítol a la regulació dels drets sobre continguts en règim d'exclusivitat, en què es protegeix el dret a la informació de tots els ciutadans com a dret prioritari i es fixen límits a l'exclusivitat en funció de criteris d'interés general que asseguren l'emissió en obert d'una sèrie d'esdeveniments, relacionats fonamentalment amb esdeveniments esportius de gran audiència i valor. Per a això, inclou una referència normativa bàsica seguint els criteris, resolucions i recomanacions de les autoritats i organismes de vigilància de la competència espanyols i europeus.

El títol III partix del principi de llibertat d'empresa i estableix el règim jurídic bàsic per a la prestació d'un servei de comunicació audiovisual, diferenciant els que només necessiten una comunicació prèvia per estar liberalitzat el seu segment d'aquells altres que per utilitzar espai radioelèctric públic a través d'ones hertzianes i tindre capacitat limitada necessiten una llicència prèvia atorgada en concurs públic celebrat en les condicions que fixa esta mateixa llei.

Els principis de titularitat europea i de reciprocitat, que s'incorporen a la legislació espanyola en este sector, presidixen este règim jurídic. Amb l'objectiu de reforçar la seguretat s'amplia fins a 15 anys el període de concessió de llicència, actualment en 10, i, com a novetats, s'estableix la renovació automàtica si es complixen determinats requisits i es reconeix la possibilitat d'arrendar o cedir llicències en determinades condicions. També com un dret dels titulars de les llicències es regula l'accés condicional o de pagament limitant-lo a un 50% dels canals concedits a cada llicència per a garantir una extensa oferta de televisió en obert.

Una altra de les novetats d'esta llei és el reconeixement del dret d'accés als serveis de comunicació electrònica en condicions plenes d'interactivitat, les emissions en cadena dels serveis de comunicació radiofònics i els serveis de comunicació audiovisual comunitaris concebuts únicament sense finalitat comercial.

El títol III dedica una secció als denominats «nous entrants tecnològics» o noves formes de comunicació audiovisual. Essencialment TV en mobilitat, alta definició i interactivitat, amb la possibilitat de descodificadors únics que permeten accedir als serveis interactius de totes les ofertes.

El títol III finalitza amb un conjunt d'articles destinats a garantir el pluralisme i la lliure competència en el mercat radiofònic i televisiu, atesa la importància que tenen estos mitjans en la formació de l'opinió pública. Es reconeix el dret a posseir participacions significatives en diversos prestadors de serveis estatals de comunicació, però es limita eixe dret si en el moment de la fusió o compra d'accions s'acumula més del 27% de l'audiència. S'ha optat pel criteri d'audiències a l'hora d'avaluar posicions de domini en el mercat seguint les solucions arreplegades per la més recent legislació dels països europeus en la matèria.

Així mateix, un sol titular no podrà tindre participacions significatives en prestadors de serveis de comunicació audiovisual que acumulen més de dos múltiples –huit canals– i en tot cas han de garantir-se un mínim de tres operadors privats estatals.

El títol IV s'ocupa íntegrament de la normativa bàsica del servei públic de ràdio, televisió i oferta interactiva, respectant el sistema competencial fixat en la Constitució Espanyola. En concret, es referix als objectius generals que ha de buscar este servei públic com són: difondre continguts que fomenten els valors constitucionals, la formació d'opinió pública plural, la diversitat lingüística i cultural i la difusió del coneixement i les arts, així com l'atenció a les minories. Els objectius hauran de concretar-se cada nou anys pels parlaments o òrgans semblants en l'àmbit autonòmic i local.

Així mateix, esta llei suposa un alineament amb les directives, comunicacions, decisions i recomanacions de les institucions europees sobre els serveis públics de radiodifusió en relació amb la compatibilitat del seu finançament amb el Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea quant a ajudes estatals i a la comptabilització del cost net del servei públic, així com a la possibilitat de crear fons de reserva, a la necessitat d'avaluació prèvia sobre incidència en el mercat audiovisual nacional davant de la introducció de nous serveis i, finalment, al control per organismes reguladors independents del compliment de la missió de servei públic encomanat.

I és precisament la creació i regulació de l'autoritat audiovisual estatal la que ocupa el títol V d'esta llei. El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals (CEMA) serà l'òrgan regulador i supervisor del sector, que exercirà les seues competències sota el principi d'independència dels poders polítics i econòmics.

Tindrà poder sancionador i els seus membres seran elegits per majoria qualificada de tres cinquens del Congrés dels Diputats. Les seues funcions principals seran garantir la transparència i el pluralisme en el sector i la independència i imparcialitat dels mitjans públics, així com el compliment de la seua funció de servici públic. Es crea, així mateix, un Comitè Consultiu de suport que garantisca la participació de col·lectius i associacions ciutadanes. Tanca l'articulat el títol VI, que preveu el règim sancionador.

En les disposicions transitòries s'aborden les qüestions relatives a la transició de models, els servicis de suport per a les persones amb discapacitat, els terminis de reserva per a qüestions com l'obra europea o la producció independent. Es garantix la continuïtat d'un catàleg d'esdeveniments d'interés general per a la societat fins a l'aprovació d'un nou marc i es defineix el marc transitori fins a la constitució del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals. Finalment, en la disposició transitòria novena s'establixen límits a l'aprofitament del domini públic radioelèctric sobrevingut per la millora tecnològica.

La Llei General de la Comunicació Audiovisual deroga en la seua totalitat dotze lleis i parcialment sis més i compta amb huit disposicions finals.

En definitiva, la Llei General de la Comunicació Audiovisual articula la reforma del sector i dota Espanya d'una normativa audiovisual d'acord amb els temps, coherent, dinàmica, liberalitzadora i amb garanties de control democràtic i respecte i reforç dels drets dels ciutadans, dels prestadors i de l'interés general.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la llei.*

Esta llei regula la comunicació audiovisual de cobertura estatal i establix les normes bàsiques en matèria audiovisual, sense perjuí de les competències reservades a les comunitats autònomes i als ens locals en els seus respectius àmbits.

Article 2. *Definicions.*

1. Prestador del servici de comunicació audiovisual.

La persona física o jurídica que té el control efectiu, això és, la direcció editorial, sobre la selecció dels programes i continguts i la seua organització en un canal o en un catàleg de programes. L'arrendatari d'una llicència de comunicació audiovisual tindrà la consideració de prestador de servici.

2. Servicis de comunicació audiovisual.

Són servicis de comunicació audiovisual aquells la responsabilitat editorial dels quals correspon a un prestador del servici i la principal finalitat dels quals és proporcionar, a través de xarxes de comunicacions electròniques, programes i continguts a fi d'informar, entretenir o educar el públic en general, així com emetre comunicacions comercials.

Són modalitats del servici de comunicació audiovisual:

a) El servici de comunicació audiovisual televisiva, que es presta per al visionat simultani de programes sobre la base d'un horari de programació.

b) El servici de comunicació audiovisual televisiva a petició, que es presta per al visionat de programes i continguts en el moment triat per l'espectador i a la seua pròpia petició sobre la base d'un catàleg de programes seleccionat pel prestador del servici de comunicació.

c) El servei de comunicació audiovisual televisiva en mobilitat o «televisió en mobilitat», que es presta per al visionat de programes i continguts en un dispositiu mòbil.

d) El servei de comunicació audiovisual radiofònica, que es presta per a l'audició simultània de programes i continguts sobre la base d'un horari de programació.

e) Els serveis de comunicació audiovisual radiofònica a petició, que es presta per a l'audició de programes i continguts en el moment triat per l'oient i a la seua pròpia petició a partir d'un catàleg de programes seleccionat pel prestador del servei de comunicació.

f) El servei de comunicació audiovisual radiofònica en mobilitat o «ràdio en mobilitat», que es presta per a l'audició de programes i continguts en un dispositiu mòbil.

3. Servei de comunicació audiovisual de cobertura estatal.

Es considera servei de comunicació audiovisual de cobertura estatal:

a) El servei públic de comunicació audiovisual la reserva per a la gestió directa del qual haja sigut acordada per l'Estat.

b) El servei de comunicació audiovisual la llicència del qual haja sigut atorgada per l'Estat.

c) El servei de comunicació audiovisual que es presta per al públic de més d'una comunitat autònoma.

No obstant això, no serà considerat de cobertura estatal en els supòsits de desbordaments naturals del senyal en l'emissió per al territori en el qual s'ha habilitat la prestació del servei.

4. Servicis de comunicació audiovisual en obert o codificat.

El servei de comunicació audiovisual en obert és aquell la recepció del qual és lliure.

El servei de comunicació audiovisual codificat és aquell la recepció del qual ha de ser autoritzada pel prestador.

5. Servei de comunicació audiovisual de pagament.

Són servicis mitjançant pagament o de pagament aquells servicis de comunicació audiovisual i servicis connexos que es realitzen pel prestador del servei de comunicació audiovisual a canvi de contraprestació del consumidor. Eixa contraprestació es pot realitzar, entre altres, en la forma de subscripció, prepagament o pagament per visió directa, ja siga per a visionar o escoltar canals, programes o paquets de programes.

6. Programes audiovisuals.

a) Programa de televisió: conjunt d'imatges en moviment, amb so o sense, que constituïx un element unitari dins de l'horari de programació d'un canal o d'un catàleg de programes. En tot cas són programes de televisió: els llargmetratges, les manifestacions esportives, les sèries, els documentals, els programes infantils i les obres de teatre originals, així com les retransmissions en directe d'esdeveniments, culturals o de qualsevol altre tipus.

b) Programa de ràdio: conjunt de continguts sonors que forma un element unitari dins de l'horari de programació d'un canal o un catàleg de programes.

7. Canal múltiple o múltiplex.

Senyal compost per a transmetre un canal o freqüència radioelèctrica i que, a l'utilitzar la tecnologia digital, permet la incorporació dels senyals corresponents a diversos canals de televisió i ràdio i dels senyals corresponents a diversos servicis associats i a servicis de comunicacions electròniques.

8. Canal.

Conjunt de programes de televisió o de ràdio organitzats dins d'un horari de programació que no pot ser alterat pel públic.

9. Canal de televenda.

Canal de ràdio o televisió que emet exclusivament continguts de venda directa organitzats en programes amb una duració mínima ininterrompuda de 15 minuts.

10. Cadena radiofònica.

Conjunt d'emissions simultànies de ràdio organitzades dins d'un horari de programació que no pot ser alterat pel públic.

11. Catàleg de programes.

Conjunt de programes posats a disposició del públic, que tria el programa i el moment de la seua visió o audició.

12. Obres europees.

Es consideren obres europees:

a) Les obres originàries dels estats membres; i les obres originàries de tercers estats europeus que siguen part del Conveni Europeu sobre la Televisió Transfronterera del Consell d'Europa, sempre que les obres dels estats membres no estiguen sotmeses a mesures discriminatòries en el tercer país de què es tracte.

Es considera obra originària la realitzada essencialment amb la participació d'autors i treballadors que residisquen en un o més estats dels mencionats en el paràgraf anterior. Sempre que, a més, complisca una de les tres condicions següents: que les obres siguen realitzades per un o més productors establits en un o més dels dits estats; que la producció de les obres siga supervisada i efectivament controlada per un o més productors establits en un o més dels dits estats; que la contribució dels coproductors dels dits estats siga majoritària en el cost total de la coproducció, i esta no siga controlada per un o més productors establits fora dels dits estats.

b) Les obres coproduïdes en el marc d'acords relatius al sector audiovisual concertats entre la Unió Europea i tercers països que satisfacen les condicions fixades en estos, sempre que les obres dels estats membres no estiguen sotmeses a mesures discriminatòries en el tercer país de què es tracte.

c) Les obres que no siguen europees d'acord amb l'apartat a), però que s'hagen produït en el marc de tractats de coproducció bilaterals subscrits entre els estats membres i tercers països, sempre que la contribució dels coproductors comunitaris en el cost total de la producció siga majoritària i que la dita producció no estiga controlada per un o més productors establits fora del territori dels estats membres.

13. Responsabilitat editorial.

S'entén per responsabilitat editorial l'exercici de control efectiu tant sobre la selecció dels programes com sobre la seua organització, ja siga en un horari de programació cronològic o en un catàleg dels servicis de comunicació audiovisual. La responsabilitat editorial no implica necessàriament una responsabilitat legal d'acord amb la legislació nacional pels continguts o els servicis prestats.

14. Servicis connexos i interactius.

Són els continguts o servicis, associats o no als programes audiovisuals, que són incorporats pels prestadors de servicis de comunicació audiovisual o pels operadors de comunicacions electròniques a què la ciutadania pot accedir a través de distints procediments vinculats o no amb el canal de difusió.

Este accés pot estar o no vinculat a un canal de retorn, segons el grau d'interactivitat del servicis que es preste.

Quan no existisca este canal de retorn, la interactivitat consistirà en la transmissió contínua i successiva de dades a què el ciutadà accedirà lliurement o amb l'autorització prèvia del prestador. La informació serà emmagatzemada en un receptor i es renovarà amb la periodicitat que establisca el prestador del servici.

Quan existisca canal de retorn, l'usuari interactuarà amb el prestador del servici, possibilitant l'accés a continguts addicionals vinculats o no als programes audiovisuals i la navegació per estos, així com l'enviament de respostes, incloent-hi l'enviament de dades que permeten realitzar transaccions econòmiques per part dels usuaris, així com la comunicació entre distints usuaris.

15. Prestador d'un servici de comunicació electrònica que difon canals de televisió.

La persona física o jurídica prestadora del servici de comunicació electrònica que oferisca, conjuntament amb un servici d'accés a comunicacions electròniques, una oferta de canals de televisió que en els seus continguts incloga pel·lícules cinematogràfiques, pel·lícules per a televisió o sèries per a televisió, oferides en un paquet seleccionat pel prestador de comunicació electrònica.

16. Prestador d'un servici de catàleg de programes.

La persona física o jurídica reconeguda com a prestador de servici de comunicació audiovisual en la modalitat de «comunicació audiovisual a petició» que, directament o indirectament, ofereix a demanda de clients detallistes el visionat de pel·lícules cinematogràfiques, pel·lícules per a televisió i sèries per a televisió en un reproductor fix, portàtil o mòbil amb accés a xarxes d'IP.

17. Pel·lícules cinematogràfiques de llargmetratge.

La pel·lícula cinematogràfica que tinga una duració de seixanta minuts o superior, així com la que, amb una duració superior a quaranta-cinc minuts, siga produïda en suport de format 70 mm, amb un mínim de 8 perforacions per imatge.

18. Pel·lícules cinematogràfiques de curtmetratge.

La pel·lícula cinematogràfica que tinga una duració inferior a seixanta minuts, excepte les de format de 70 mm que es preveuen en la lletra anterior.

19. Pel·lícula per a televisió.

L'obra audiovisual unitària de ficció, amb característiques creatives semblants a les de les pel·lícules cinematogràfiques la duració de la qual siga superior a 60 minuts i inferior a 200 minuts, tinga desenllaç final i amb la singularitat que la seua explotació comercial estiga destinada a l'emissió o radiodifusió per operadors de televisió i no incloga, en primer terme, l'exhibició en sales de cine. Quan siga oportú per la seua duració, podrà ser objecte d'emissió dividida en dos parts.

20. Minisèries de televisió.

Aquelles pel·lícules per a televisió que, per raó de la seua duració, puguen ser objecte d'emissió dividida en dos parts i que, quan tinga lloc l'emissió en estes condicions, la duració conjunta d'estes pel·lícules no supere els 200 minuts.

21. Sèries de televisió.

L'obra audiovisual formada per un conjunt d'episodis de ficció, animació o documental amb títol genèric comú o sense, destinada a ser emesa o radiodifosa per operadors de televisió de forma successiva i continuada, en què cada episodi pot correspondre a una unitat narrativa o tindre continuació en l'episodi següent.

22. Productor independent.

El productor és la persona física o jurídica que assumix la iniciativa, la coordinació i el risc econòmic de la producció de continguts audiovisuals. El productor independent és la persona física o jurídica que produïx eixos continguts, per iniciativa pròpia o per encàrrec, i a canvi de contraprestació els posa a disposició d'un prestador de servei de comunicació audiovisual amb què no està vinculat de forma estable en una estratègia empresarial comuna.

Es presumix que estan vinculats de forma estable quan són part del mateix grup de societats conforme a l'article 42 del Codi de Comerç, o quan hi ha acords estables d'exclusivitat que limiten l'autonomia de les parts per a contractar amb tercers.

23. Productor d'obres audiovisuals per a televisió.

Persona natural o jurídica que té la iniciativa i assumix la responsabilitat de la creació d'una obra audiovisual que no estiga destinada a ser exhibida en sales cinematogràfiques, incloent-hi les retransmissions en viu d'esdeveniments que, en el seu origen, siguen produïdes amb tècniques de televisió i siguen susceptibles d'exhibició en sales cinematogràfiques.

24. Comunicació comercial audiovisual.

Les imatges o sons destinats a promocionar, de manera directa o indirecta, els béns, serveis o imatge d'una persona física o jurídica dedicada a una activitat econòmica. Estes imatges o sons acompanyen un programa o s'hi inclouen a canvi d'una contraprestació a favor del prestador del servei.

En tot cas són formes de comunicació comercial audiovisual: el missatge publicitari televisiu o radiofònic, el patrocini, la televenda i l'emplaçament de producte.

25. Missatge publicitari.

Tota forma de missatge d'una empresa pública o privada o d'una persona física en relació amb la seua activitat comercial, industrial, artesanal o professional, a fi de promocionar el subministrament de béns o la prestació de serveis, incloent-hi béns immobles, drets i obligacions.

26. Televenda.

La comunicació audiovisual televisiva d'ofertes directes al públic amb vista al subministrament de béns o la prestació de serveis, incloent-hi els béns immobles, els drets i les obligacions.

27. Telepromoció.

La comunicació comercial audiovisual en què el presentador o qualsevol dels protagonistes del programa, utilitzant l'escenari, l'ambientació i l'*attrezzo* del programa, exposen per un temps clarament superior a la duració d'un missatge publicitari les característiques d'un bé o servei, de manera que el missatge no pot ser emés de manera independent del programa corresponent.

28. Autopromoció.

La comunicació audiovisual que informa sobre la programació del prestador del servei, sobre programes o paquets de programació determinats o sobre els productes accessoris derivats directament d'estos.

29. Patrocini.

Qualsevol contribució que una empresa pública o privada o una persona física no vinculada a la prestació de serveis de comunicació audiovisual ni a la producció d'obres audiovisuals faça al finançament de serveis de comunicació audiovisual o programes, amb la finalitat de promocionar el seu nom, marca, imatge, activitats o productes.

30. Patrocini cultural.

Qualsevol contribució d'una institució, empresa o fundació a la producció d'obres audiovisuals, programes de ràdio i televisió i/o continguts digitals de temàtica cultural, social o de promoció de l'esport, amb la finalitat de promocionar la seua activitat, marca i/o imatge o com a expressió de la seua responsabilitat social corporativa.

31. Emplaçament de producte.

Tota forma de comunicació comercial audiovisual consistent a incloure, mostrar o referir-se a un producte, servici o marca comercial de manera que figure en un programa.

32. Comunicació comercial audiovisual televisiva encoberta.

La presentació verbal o visual, directa o indirecta, dels béns, servicis, nom, marca o activitats d'un productor de mercaderies o un prestador de servicis en programes de televisió, diferent de l'emplaçament del producte, en què tal presentació tinga, de manera intencionada per part del prestador del servici de comunicació audiovisual, un propòsit publicitari i puga induir el públic a error quant a la naturalesa de la dita presentació. Esta presentació es considerarà intencionada, en particular, si es fa a canvi de contraprestació a favor del prestador de servici.

33. Publicitat subliminar.

És publicitat subliminar la que, per mitjà de tècniques de producció d'estímulos d'intensitats frontereres amb els llindars dels sentits o anàlogues, puga actuar sobre el públic destinatari sense ser conscientment percebuda.

Article 3. *Àmbit d'aplicació.*

1. Els servicis de comunicació audiovisual estan subjectes al que disposa esta llei sempre que el prestador del servici de comunicació audiovisual es trobe establert a Espanya.

Es considera que un prestador de servicis de comunicació audiovisual està establert a Espanya en els supòsits següents:

a) Quan el prestador de servicis de comunicació audiovisual té la seua seu central a Espanya i les decisions editorials sobre el servici de comunicació audiovisual es prenen a Espanya.

b) Quan el prestador de servicis de comunicació audiovisual té la seua seu central a Espanya però les decisions editorials sobre el servici de comunicació audiovisual es prenen en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu; es considera que el prestador està establert a Espanya quan hi treballa una part significativa del personal que realitza les activitats dels servicis de comunicació audiovisual.

En el cas que una part significativa del personal que realitza les activitats de servicis de comunicació audiovisual treballa a Espanya i en l'altre Estat membre, es considerarà que el prestador del servici de comunicació audiovisual està establert a Espanya quan tinga la seua seu central a Espanya.

En el cas que una part significativa del personal que realitza les activitats de servicis de comunicació audiovisual no treballa ni a Espanya ni en cap Estat membre, es considerarà que el prestador del servici de comunicació audiovisual està establert a Espanya si va iniciar per primera vegada la seua activitat a Espanya, sempre que mantinga un vincle estable i efectiu amb l'economia d'Espanya.

c) Quan el prestador de servicis de comunicació audiovisual té la seua seu central a Espanya, però les decisions editorials sobre el servici de comunicació audiovisual es prenen en un tercer país, o viceversa, es considerarà que està establert a Espanya sempre que una part significativa del personal que realitza les activitats de comunicació audiovisual treballa a Espanya.

Es considera que un prestador de servicis de comunicació audiovisual a qui no se li aplique el que establix l'apartat anterior està sotmés a la jurisdicció d'Espanya en els casos següents:

- a) si el prestador de servicis de comunicació audiovisual utilitza un enllaç ascendent amb un satèl·lit situat a Espanya,
- b) si, encara que no use un enllaç ascendent amb un satèl·lit situat en un Estat membre, utilitza una capacitat de satèl·lit pertanyent a Espanya.

2. Estan exclosos de l'àmbit d'aplicació d'esta llei, sense perjuí de les obligacions que els corresponguen d'acord amb esta llei:

- a) Les xarxes i servicis de comunicacions electrònics utilitzats per al transport i difusió del senyal dels servicis de comunicació audiovisual, els seus recursos associats i els equips tècnics necessaris per a la recepció de la comunicació audiovisual. El seu règim és el propi de les telecomunicacions.
- b) Les persones físiques o jurídiques que únicament difonguen o transporten el senyal de programes audiovisuals la responsabilitat editorial dels quals correspon a tercers.
- c) Les comunicacions audiovisuals sense caràcter econòmic, a excepció dels servicis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre de l'article 32 d'esta llei, així com els servicis que no constituïsquen mitjans de comunicació de massa, és a dir, que no estiguen destinats a una part significativa del públic i no tinguen un clar impacte sobre ell, i en general qualssevol activitats que no competisquen per la mateixa audiència que les emissions de radiodifusió televisiva. En particular, estan exclosos de l'abast de la llei els llocs web de titularitat privada i els que tinguen com a objecte contingut audiovisual generat per usuaris privats.

TÍTOL II

Normativa bàsica per a la comunicació audiovisual

CAPÍTOL I

Els drets del públic

Article 4. *El dret a rebre una comunicació audiovisual plural.*

1. Totes les persones tenen el dret que la comunicació audiovisual es preste a través d'una pluralitat de mitjans, públics, comercials o comunitaris, que reflectisquen el pluralisme ideològic, polític i cultural de la societat. A més, totes les persones tenen el dret que la comunicació audiovisual es preste a través d'una diversitat de fonts i de continguts, i a l'existència de diferents àmbits de cobertura, d'acord amb l'organització territorial de l'Estat. Esta prestació plural ha d'assegurar una comunicació audiovisual la programació de la qual incloga diferents gèneres i atenga els diversos interessos de la societat, especialment quan es realitze a través de prestadors de titularitat pública.

Reglamentàriament es determinaran els requisits i condicions en què hauran de prestar-se els servicis audiovisuals de pagament.

2. La comunicació audiovisual mai podrà incitar a l'odi o a la discriminació per raó de gènere o qualsevol circumstància personal o social i ha de ser respectuosa amb la dignitat humana i els valors constitucionals, amb especial atenció a l'eradicació de conductes afavoridores de situacions de desigualtat de les dones.

3. Els operadors de servicis de comunicació audiovisual promouran el coneixement i la difusió de les llengües oficials en l'Estat i de les seues expressions culturals. En este sentit, els operadors de titularitat pública contribuiran a la promoció de la indústria cultural,

en especial a la de creacions audiovisuals vinculades a les diferents llengües i cultures existents en l'Estat.

4. La comunicació audiovisual ha de respectar l'honor, la intimitat i la pròpia imatge de les persones i garantir els drets de rectificació i rèplica. Tot això en els termes previstos per la normativa vigent.

5. Totes les persones tenen el dret que la comunicació informativa s'elabore d'acord amb el deure de diligència en la comprovació de la veracitat de la informació i que siga respectuosa amb el pluralisme polític, social i cultural.

6. Totes les persones tenen el dret a ser informats dels esdeveniments d'interés general i a rebre de manera clarament diferenciada la informació de l'opinió.

Article 5. *El dret a la diversitat cultural i lingüística.*

1. Totes les persones tenen el dret que la comunicació audiovisual incloga una programació en obert que reflectisca la diversitat cultural i lingüística de la ciutadania.

Les comunitats autònomes amb llengua pròpia podran aprovar normes addicionals per als serveis de comunicació audiovisual del seu àmbit competencial a fi de promoure la producció audiovisual en la seua llengua pròpia.

2. Per a l'efectivitat d'este dret, els prestadors del servei de comunicació televisiva de cobertura estatal o autonòmica han de reservar a obres europees el 51% del temps d'emissió anual de cada canal o conjunt de canals d'un mateix prestador, excloent-ne el temps dedicat a informacions, manifestacions esportives, jocs, publicitat, serveis de teletext i televenda. Al seu torn, el 50% d'eixa quota queda reservat per a obres europees en qualsevol de les llengües espanyoles. En tot cas, el 10% del total d'emissió estarà reservat a productors independents del prestador de servei i la mitat d'eixe 10% ha d'haver sigut produïda en els últims cinc anys.

Els prestadors d'un catàleg de programes han de reservar a obres europees el 30% del catàleg. D'eixa reserva la mitat ho serà en alguna de les llengües oficials d'Espanya.

3. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual televisiva de cobertura estatal o autonòmica hauran de contribuir anualment al finançament anticipat de la producció europea de pel·lícules cinematogràfiques, pel·lícules i sèries per a televisió, així com documentals i pel·lícules i sèries d'animació, amb el 5% dels ingressos meritats en l'exercici anterior, d'acord amb el seu compte d'explotació, corresponents als canals en què emeten estos productes audiovisuals amb una antiguitat menor a set anys des de la data de producció. Per als prestadors de serveis de comunicació audiovisual de titularitat pública de cobertura estatal o autonòmica esta obligació serà del 6%.

El finançament de les mencionades obres audiovisuals podrà consistir en la participació directa en la seua producció o en l'adquisició dels drets d'explotació d'estes.

Com a mínim, el 60% d'esta obligació de finançament, i el 75% en el cas dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual de titularitat pública, haurà de dedicar-se a pel·lícules cinematogràfiques de qualsevol gènere.

D'este import, almenys el 50% haurà d'aplicar-se en el conjunt del còmput anual a obres de productors independents. En les coproduccions no es comptabilitzarà a estos efectes l'aportació del productor independent.

Així mateix, els prestadors de serveis de comunicació audiovisual hauran de dedicar com a mínim un 40%, i el 25% en el cas dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual de titularitat pública, del total de la seua respectiva obligació de finançament a pel·lícules, sèries o minisèries per a televisió. Dins d'estos percentatges, els prestadors de serveis de comunicació audiovisual de titularitat pública hauran de dedicar un mínim del 50% a pel·lícules o minisèries per a televisió.

Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual l'obligació d'inversió dels quals vinga derivada de l'emissió, en exclusiva o en un percentatge superior al 70% del seu temps total d'emissió anual, d'un únic tipus de continguts, que siguen pel·lícules cinematogràfiques, sèries de televisió, produccions d'animació o documentals, podran materialitzar-la invertint únicament en este tipus de continguts sempre que es materialitzen en suport fotoquímic o en suport digital d'alta definició.

En tot cas, el 60% del finançament conjunt previst en este article es destinarà a la producció en alguna de les llengües oficials d'Espanya.

No podrà computar-se als efectes d'este article la inversió o la compra de drets de pel·lícules que siguen susceptibles de rebre la qualificació X de conformitat amb la Llei 55/2007, de 28 de desembre, del Cine.

També estan sotmesos a l'obligació de finançament establert en este article els prestadors del servei de comunicació electrònica que difonguen canals de televisió i els prestadors de serveis de catàlegs de programes.

Queden excloses d'esta obligació les televisions locals que no formen part d'una xarxa nacional.

El control i seguiment de les obligacions contingudes en este punt correspondrà al Consell Estatal de Mitjans Audiovisuais, previ dictamen preceptiu de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuais, i sense perjudici de les seues competències en l'àmbit de la indústria cinematogràfica. Reglamentàriament s'establiran el procediment, els mecanismes de còmput i la informació que podrà demanar-se als operadors. No obstant això, per a les emissions de cobertura limitada a l'àmbit d'una comunitat autònoma, el control i seguiment correspondrà a l'òrgan audiovisual autonòmic competent.

Per acord entre un o més prestadors de serveis d'àmbit estatal o autonòmic subjectes a l'obligació de finançament establert en este article i una o diverses associacions que agrupen la majoria dels productors cinematogràfics, podrà pactar-se la forma d'aplicació de les obligacions de finançament previstes en este article, respectant les proporcions establides.

Prèviament a la firma de l'acord, les parts demanaran al Consell Estatal de Mitjans Audiovisuais un informe sobre la seua conformitat amb el que estableix esta llei, sense perjudici de les funcions que sobre la valoració dels acords tinga la Comissió Nacional de la Competència.

Reglamentàriament s'establiran els procediments necessaris per a garantir l'adequació de l'acord amb el que estableix esta llei. En tot cas, el règim establert en el dit acord regirà respecte de les relacions que s'establisquen entre el prestador o prestadors del servei de comunicació audiovisual televisiva firmants i tots els productors que actuen en l'àmbit d'aplicació d'aquell, sense que pugua limitar-se el seu compliment als productors membres de l'associació o associacions que l'hagen subscrit.

Article 6. *El dret a una comunicació audiovisual transparent.*

1. Tots tenen el dret a conèixer la identitat del prestador del servei de comunicació audiovisual, així com les empreses que formen part del seu grup i el seu accionariat.

A este efecte, es considera que el prestador està identificat quan disposa d'un lloc web en què fa constar: el nom del prestador del servei; la seua adreça d'establiment; correu electrònic i altres mitjans per a establir una comunicació directa i ràpida; i l'òrgan regulador o supervisor competent.

2. Tots tenen el dret a conèixer la programació televisiva amb una antelació suficient, que en cap cas serà inferior a tres dies. En el cas de la programació televisiva, a més, la programació es donarà a conèixer per mitjà d'una guia electrònica de programes el contingut gratuït bàsic de la qual haurà d'estar així mateix disponible en un servei d'informació de programació en Internet per mitjà d'un arxiu processable per màquines, de format descarregable, l'estructura del qual haurà de ser de coneixement públic, i ubicat en una pàgina web la disponibilitat de la qual serà responsabilitat del prestador del servei de comunicació audiovisual. La programació només podrà ser alterada per successos aliens a la voluntat del prestador del servei audiovisual o per esdeveniments sobrevinguts d'interés informatiu o de la programació en directe. El servei d'informació de la programació en Internet haurà de disposar de mecanismes d'avís que la programació ha patit modificacions d'última hora.

3. Les informacions a què es referix este article contingudes en pàgines d'Internet, guies electròniques de programes i altres mitjans de comunicació dels prestadors del

servici de comunicació audiovisual que servisquen per a fer efectiu el dret a la transparència regulat en este article hauran de ser accessibles a les persones amb discapacitat.

4. Els poders públics i els prestadors del servici de comunicació audiovisual han de contribuir a l'alfabetització mediàtica dels ciutadans.

5. Totes les persones tenen el dret que la comunicació comercial estiga clarament diferenciada de la resta de continguts audiovisuals, en els termes previstos per la normativa vigent.

6. Les pàgines d'Internet, les guies electròniques de programes i la resta de canals o vies de comunicació dels prestadors del servici que servisquen per a fer efectiu el dret a la transparència regulat en este article hauran de ser accessibles a les persones amb discapacitat.

Article 7. *Els drets del menor.*

1. Els menors tenen el dret que la seua imatge i veu no siguen utilitzades en els servicis de comunicació audiovisual sense el seu consentiment o el del seu representant legal, d'acord amb la normativa vigent.

En tot cas, està prohibida la difusió del nom, la imatge o altres dades que permeten la identificació dels menors en el context de fets delictius o emissions que discuteixen la seua tutela o filiació.

2. Està prohibida l'emissió en obert de continguts audiovisuals que puguen perjudicar seriosament el desenrotllament físic, mental o moral dels menors, i en particular, programes que incloguen escenes de pornografia o violència gratuïta. L'accés condicional ha de possibilitar el control parental.

Aquells altres continguts que puguen resultar perjudicials per al desenrotllament físic, mental o moral dels menors només podran emetre's entre les 22 i les 6 hores, i hauran d'anar sempre precedits per un avís acústic i visual, segons els criteris que fixe l'autoritat audiovisual competent. L'indicador visual haurà de mantindre's al llarg de tot el programa en què s'incloguen els dits continguts.

Així mateix, s'establixen tres franges horàries considerades de protecció reforçada prenent com a referència l'horari peninsular: entre les 8 i les 9 hores i entre les 17 i les 20 hores en el cas dels dies laborables i entre les 9 i les 12 hores dissabtes, diumenges i festes d'àmbit estatal. Els continguts qualificats com a recomanats per a majors de 13 anys hauran d'emetre's fora d'eixes franges horàries, mantenint al llarg de l'emissió del programa que els inclou l'indicatiu visual de la seua qualificació per edats.

Serà aplicable la franja de protecció horària de dissabtes i diumenges als dies següents: 1 i 6 de gener, Divendres Sant, 1 de maig, 12 d'octubre, 1 de novembre i 6, 8 i 25 de desembre.

Tots els prestadors de servicis de comunicació audiovisual televisiva, incloent-hi els que són a petició, utilitzaran, per a la classificació per edats dels seus continguts, una codificació digital que permeta l'exercici del control parental. El sistema de codificació haurà d'estar homologat per l'autoritat audiovisual.

Els programes dedicats a jocs d'atzar i apostes només poden emetre's entre la una i les cinc del matí. Els que tinguen un contingut relacionat amb l'esoterisme i les paraciències només podran emetre's entre les 22 i les 7 del matí. En tot cas, els prestadors del servici de comunicació audiovisual tindran responsabilitat subsidiària sobre els fraus que es puguen produir a través d'estos programes.

Queden exceptuats de tal restricció horària els sortejos de les modalitats i productes de joc amb finalitat pública.

En horari de protecció al menor, els prestadors del servici de comunicació audiovisual no podran inserir comunicacions comercials que promoguen el culte al cos i el rebuig de l'autoimatge, com ara productes aprimadors, intervencions quirúrgiques o tractaments d'estètica, que apel·len al rebuig social per la condició física, o a l'èxit degut a factors de pes o estètica.

3. Les comunicacions comercials no hauran de produir perjudi moral o físic als menors. En conseqüència, tindran les limitacions següents:

- a) No han d'incitar directament els menors a la compra o arrendament de productes o servicis aprofitant la seua inexperiència o credulitat.
- b) No han d'animar directament els menors a persuadir els seus pares o tercers perquè compren béns o servicis publicitats.
- c) No han d'explotar l'especial relació de confiança que els menors depositen en els seus pares, professors o altres persones.
- d) No han de mostrar, sense motius justificats, menors en situacions perilloses.
- e) No han d'incitar conductes que afavorisquen la desigualtat entre hòmens i dones.
- f) Les comunicacions comercials sobre productes especialment dirigits a menors, com ara els joguets, no hauran d'induir a error sobre les seues característiques, ni sobre la seua seguretat, ni tampoc sobre la capacitat i aptituds necessàries en el menor per a utilitzar-los sense produir dany a si mateix o a tercers.

4. L'autoritat audiovisual competent promourà entre els prestadors del servici de comunicació audiovisual televisiva l'impuls de codis de conducta en relació amb la comunicació comercial audiovisual inadequada, que acompanye els programes infantils o s'incloga en estos, d'aliments i begudes que continguen nutrients i substàncies amb un efecte nutricional o fisiològic, en particular aquells com ara greixos, àcids transgrassos, sal o sodi i sucres, per als quals no és recomanable una ingesta excessiva en la dieta total.

5. Quan es realitze el servici de comunicació audiovisual per mitjà d'un catàleg de programes, els prestadors hauran d'elaborar catàlegs separats per a aquells continguts que no hagen de ser d'accés a menors.

6. Tots els productes audiovisuals distribuïts a través de servicis de comunicació audiovisual televisiva han de disposar d'una qualificació per edats, d'acord amb les instruccions sobre la seua gradació que dicte el Consell Estatal de Mitjans Audiovisuais.

La gradació de la qualificació ha de ser l'homologada pel Codi d'Autoregulació de Continguts Televisius i Infància.

Correspon a l'autoritat audiovisual competent la vigilància, control i sanció de l'adequada qualificació dels programes per part dels prestadors del servici de comunicació audiovisual televisiva.

Article 8. *Els drets de les persones amb discapacitat.*

1. Les persones amb discapacitat visual o auditiva tenen el dret a una accessibilitat universal a la comunicació audiovisual, d'acord amb les possibilitats tecnològiques.

2. Les persones amb discapacitat auditiva tenen el dret que la comunicació audiovisual televisiva, en obert i cobertura estatal o autonòmica, subtitule el 75% dels programes i compte almenys amb dos hores a la setmana d'interpretació amb llengua de signes.

3. Les persones amb discapacitat visual tenen el dret que la comunicació audiovisual televisiva, en obert i cobertura estatal o autonòmica, compte almenys amb dos hores audiodescrites a la setmana.

4. Els poders públics i els prestadors fomentaran el gaudi ple de la comunicació audiovisual per a les persones amb discapacitat i l'ús de bones pràctiques que evite qualsevol discriminació o repercussió negativa cap a les dites persones.

A fi de garantir la qualitat del servici i la satisfacció de les persones destinatàries, els prestadors del servici de comunicació audiovisual hauran d'ajustar-se, en l'aplicació de les mesures d'accessibilitat, a les normes tècniques vigents en cada moment en relació amb la subtitulació, l'emissió en llengua de signes i l'audiodescripció. Els prestadors de servicis de comunicació audiovisual podran emprar, excepte la Corporació RTVE, el patrocini per a sufragar les mesures d'accessibilitat.

5. Els prestadors del servici de comunicació audiovisual procuraran oferir en les seues emissions una imatge ajustada, normalitzada, respectuosa i inclusiva de les persones amb discapacitat, en tant que manifestació enriquidora de la diversitat humana, evitant

difondre percepcions estereotipades, esbiaixades o producte dels prejuís socials que puguen subsistir. De la mateixa manera, procuraran que la seua aparició en la programació siga proporcional al pes i a la participació d'estes persones en el conjunt de la societat.

Article 9. El dret a la participació en el control dels continguts audiovisuals.

1. Qualsevol persona física o jurídica pot sol·licitar a l'autoritat audiovisual competent el control de l'adequació dels continguts audiovisuals amb l'ordenament vigent o els codis d'autoregulació.

L'autoritat, si ho considera oportú, dictarà recomanacions per a un millor compliment de la normativa vigent.

2. Quan l'autoritat audiovisual competent aprecie que s'ha emés un contingut aparentment il·lícit donarà audiència al prestador del servici implicat i, si és el cas, a la persona que va sol·licitar la intervenció de l'autoritat.

L'autoritat audiovisual competent podrà arribar a acords amb el prestador de servicis per a modificar el contingut audiovisual o, si és el cas, posar fi a l'emissió del contingut il·lícit. El compliment efectiu de l'acord per part del prestador posarà fi als procediments sancionadors que s'hagen iniciat en relació amb el contingut audiovisual objecte de l'acord quan es tracte de fets que puguen ser constitutius d'infracció lleu. La reincidència per un comportament anàleg en un termini de noranta dies tindrà la consideració d'infracció greu.

3. Quan el contingut audiovisual contradiga un codi d'autoregulació subscrit pel prestador, l'autoritat requerirà a este l'adequació immediata del contingut a les disposicions del codi o la finalització de la seua emissió.

4. L'autoritat audiovisual competent haurà de dur a terme actuacions destinades a articular la relació dels prestadors del servici de comunicació audiovisual amb les víctimes d'esdeveniments especialment greus.

5. Les previsions contingudes en el present article s'entenen sense perjudi de les especificitats que es deriven de la normativa en matèria de procediment sancionador dictada per les comunitats autònomes.

CAPÍTOL II

Els drets dels prestadors del servici de comunicació audiovisual

Secció 1a. Llibertat en la direcció editorial, el dret d'accés i el dret a l'autoregulació

Article 10. La llibertat de prestació del servici de comunicació audiovisual.

1. Els prestadors del servici de comunicació audiovisual tenen el dret a fixar la direcció editorial per mitjà de la selecció dels continguts i la determinació dels horaris.

2. Els prestadors del servici de comunicació audiovisual tenen el dret a organitzar els seus continguts a través d'un canal o d'un catàleg de programes.

3. La llibertat de prestació del servici de comunicació audiovisual s'exercirà d'acord amb les obligacions que com a servici d'interés general són inherents a la comunicació audiovisual i el que preveu la normativa en matèria audiovisual.

4. Els prestadors del servici de comunicació audiovisual facilitaran l'accés a la documentació, instal·lacions i equips a les autoritats competents per al compliment de la normativa vigent.

Article 11. El dret d'accés als servicis de comunicació electrònica.

Els prestadors del servici de comunicació audiovisual tenen el dret d'accedir als servicis de comunicació electrònica per a l'emissió de canals i catàlegs de programes amb les limitacions derivades de les capacitats tècniques i d'acord així mateix amb el que establix

la normativa sectorial de telecomunicacions i servicis de comunicacions electròniques. Els termes i condicions de tal accés seran lliurement pactats per les parts.

Article 12. El dret a l'autoregulació del prestador del servici de comunicació audiovisual.

1. Els prestadors del servici de comunicació audiovisual tenen el dret a aprovar codis en què es regulen els continguts de la comunicació audiovisual i les regles de diligència professional per a la seua elaboració.

Els dits codis hauran de preveure mecanismes de resolució de reclamacions i es poden dotar d'instruments d'autocontrol previ, individual o col·lectiu.

2. Quan un prestador aprobe un codi per si sol, o bé en col·laboració amb altres prestadors, o s'adherisca a un codi ja existent, haurà de comunicar-ho tant a les autoritats audiovisuals competents com a l'organisme de representació i consulta dels consumidors que corresponguen en funció de l'àmbit territorial de què es tracte. Per als prestadors d'àmbit estatal, el dit òrgan és el Consell de Consumidors i Usuaris. L'autoritat audiovisual verificarà la conformitat amb la normativa vigent i si no hi ha contradiccions disposarà la seua publicació.

3. Les autoritats audiovisuals han de vetlar pel compliment dels codis i, entre estos, del Codi d'Autoregulació de Continguts Televisius i Infància.

4. Els codis d'autoregulació hauran de respectar la normativa sobre defensa de la competència. Les funcions de l'autoritat audiovisual als efectes de l'apartat 2 del present article s'entenen sense perjudici de les facultats de revisió de les autoritats de defensa de la competència a este respecte.

Secció 2a. El dret a realitzar comunicacions comercials

Article 13. El dret a crear canals de comunicació comercial i programes o anuncis d'autopromoció.

1. Els prestadors privats del servici de comunicació audiovisual tenen el dret a crear canals dedicats exclusivament a emetre missatges publicitaris i missatges de venda per televisió. Els missatges dels esmentats programes estan sotmesos al règim general disposat en esta secció, excepte pel que fa a les limitacions de temps per als missatges publicitaris a què es referix l'article 14, i en la normativa específica sobre publicitat.

La publicitat televisiva i la televenda hauran de ser fàcilment identificables com a tals i distingir-se del contingut editorial.

2. Els prestadors del servici de comunicació audiovisual tenen el dret a emetre programes que informen sobre la seua programació o anuncis dels seus propis programes i els productes accessoris derivats directament dels dits programes.

Estos programes i anuncis no es consideraran comunicació comercial als efectes d'esta llei. No obstant això, per a la comunicació audiovisual televisiva, el temps dedicat als anuncis publicitaris sobre els seus propis programes i productes no podrà superar els 5 minuts per hora de rellotge i els seus continguts estaran subjectes a les obligacions i prohibicions establides amb caràcter general per a la publicitat comercial.

Article 14. El dret a emetre missatges publicitaris.

1. Els prestadors del servici de comunicació audiovisual, ja siguen servicis radiofònics, televisius o connexos i interactius, tenen el dret a emetre missatges publicitaris.

Els prestadors del servici de comunicació audiovisual televisiva poden exercir este dret per mitjà de l'emissió de 12 minuts de missatges publicitaris per hora de rellotge. Els servicis radiofònics, connexos i interactius tenen el dret a emetre missatges publicitaris lliurement.

Per al còmput d'eixos 12 minuts es tindrà només en compte el conjunt dels missatges publicitaris i la televenda, excloent-ne el patrocini i l'emplaçament. També s'exclourà del còmput la telepromoció quan el missatge individual de la telepromoció tinga una duració

clarament superior a la d'un missatge publicitari i el conjunt de telepromocions no supere els 36 minuts al dia, ni els 3 minuts per hora de rellotge.

2. Tant els missatges publicitaris en televisió com la televenda han d'estar clarament diferenciats dels programes per mitjà de mecanismes acústics i òptics segons els criteris generals establits per l'autoritat audiovisual competent. El nivell sonor dels missatges publicitaris no pot ser superior al nivell mitjà del programa anterior.

3. En l'emissió de publireportatges, telepromocions i, en general, d'aquelles formes de publicitat diferents dels anuncis televisius que, per les característiques de la seua emissió, podrien confondre l'espectador sobre el seu caràcter publicitari, s'haurà de superposar, permanentment i de forma clarament llegible, una transparència amb la indicació «publicitat».

4. Els missatges publicitaris en televisió han de respectar la integritat del programa en què s'inserix i de les unitats que el conformen.

La transmissió de pel·lícules per a la televisió (excloent-ne les sèries, els serials i els documentals), llargmetratges i programes informatius televisius podrà ser interrompuda una vegada per cada període previst de trenta minuts. En el cas dels programes infantils, la interrupció és possible una vegada per cada període ininterromput previst de trenta minuts, si el programa dura més de trenta minuts.

Les retransmissions d'esdeveniments esportius per televisió únicament podran ser interrompudes per missatges de publicitat aïllats quan l'esdeveniment es trobe detingut. En les dites retransmissions, disposen o no de parts autònomes, es podran inserir missatges publicitaris sempre que permeten seguir el desenrotllament de l'esdeveniment.

No s'inserirà publicitat televisiva ni televenda durant els servicis religiosos.

Article 15. *El dret a emetre missatges de venda.*

1. Els prestadors del servici de comunicació audiovisual tenen el dret a emetre missatges de venda per televisió. L'emissió televisiva d'estos missatges haurà de realitzar-se en els termes que preveu l'article anterior i la normativa específica sobre publicitat.

2. Els prestadors del servici de comunicació audiovisual tenen el dret a emetre programes de televenda sempre que tinguen una duració ininterrompuda mínima de 15 minuts.

Article 16. *El dret al patrocini.*

1. Els prestadors del servici de comunicació audiovisual tenen el dret que els seus programes siguen patrocinats, excepte els programes de contingut informatiu d'actualitat.

2. El públic ha de ser clarament informat del patrocini al principi, a l'inici de cada represa després dels talls que es produïsquen o al final del programa per mitjà del nom, el logotip, o qualsevol altre símbol, producte o servici del patrocinador.

3. El patrocini no pot condicionar la independència editorial. Tampoc pot incitar directament a la compra o arrendament de béns o servicis, en particular, per mitjà de referències de promoció concretes a estos.

A més, el patrocini no pot afectar el contingut del programa o comunicació audiovisual patrocinats ni el seu horari d'emissió de manera que es veja afectada la responsabilitat del prestador del servici de comunicació audiovisual.

Article 17. *El dret a l'emplaçament de productes.*

1. Els prestadors del servici de comunicació audiovisual tenen el dret a emetre amb emplaçament de productes llargmetratges, curtmnetratges, documentals, pel·lícules i sèries de televisió, programes esportius i programes d'entreteniment.

En la resta de programes únicament es podrà realitzar l'emplaçament de productes a canvi del subministrament gratuït de béns o servicis, així com les ajudes materials a la producció o els premis, amb vista a la seua inclusió en un programa.

2. Quan el programa haja sigut produït o encarregat pel prestador del servei o una de les seues filials, el públic ha de ser clarament informat de l'emplaçament del producte al principi i al final del programa, i quan es reprenga després d'una pausa publicitària.

3. L'emplaçament no pot condicionar la independència editorial. Tampoc pot incitar directament a la compra o arrendament de béns o serveis, realitzar-ne promocions concretes o donar prominència indeguda al producte.

4. Queda prohibit l'emplaçament de producte en la programació infantil.

Article 18. Comunicacions comercials prohibides en qualsevol de les seues formes.

1. A més del que disposa la Llei 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat, en relació amb la publicitat il·lícita, està prohibida tota comunicació comercial que vulnere la dignitat humana o fomenta la discriminació per raó de sexe, raça o origen ètnic, nacionalitat, religió o creença, discapacitat, edat o orientació sexual. Igualment està prohibida tota publicitat que utilitze la imatge de la dona amb caràcter vexatori o discriminatori.

2. Està prohibida la comunicació comercial encoberta i la que utilitze tècniques subliminars.

3. Està prohibida la comunicació comercial que fomenta comportaments nocius per a la salut.

En tot cas està prohibida:

a) La comunicació comercial de cigarrets i la resta de productes de tabac, així com de les empreses que els produïxen.

b) La comunicació comercial de medicaments i productes sanitaris que contravinga el que disposa l'article 78, apartats 1 i 5, de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, de Garanties i Ús Racional dels Medicaments i Productes Sanitaris.

c) La comunicació comercial televisiva de begudes alcohòliques amb un nivell superior a vint graus.

d) La comunicació comercial televisiva de begudes alcohòliques amb un nivell inferior a vint graus quan s'emeta fora de la franja de temps entre les 20.30 hores i les 6 hores de l'endemà, llevat que esta publicitat forme part indivisible de l'adquisició de drets i de la producció del senyal a difondre.

e) La comunicació comercial de begudes alcohòliques amb un nivell inferior a vint graus quan estiga dirigida a menors, fomenta el consum immoderat o associe el consum a la millora del rendiment físic, l'èxit social o la salut.

4. Està prohibida la comunicació comercial que fomenta comportaments nocius per al medi ambient.

5. Està prohibida la comunicació comercial que fomenta comportaments nocius per a la seguretat de les persones.

6. Està prohibida la comunicació comercial de naturalesa política, excepte en els supòsits previstos per la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, de Règim Electoral General.

7. La comunicació comercial audiovisual també està sotmesa a les prohibicions previstes en la resta de normativa relativa a la publicitat.

Secció 3a. La contractació en exclusiva de l'emissió per televisió de continguts audiovisuals

Article 19. El dret a contractar l'emissió en exclusiva de continguts audiovisuals.

1. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen el dret a contractar continguts audiovisuals per a la seua emissió en obert o codificat, reservant-se la decisió sobre l'horari d'emissió, sense perjudici del que estableix la normativa reguladora de les competicions esportives de caràcter professional.

2. El dret d'emissió en exclusiva no s'exercirà de tal manera que prive una part substancial del públic resident en un altre Estat membre de la possibilitat de seguir esdeveniments qualificats d'interés general per a la societat.

3. El dret d'emissió en exclusiva no pot limitar el dret a la informació dels ciutadans. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual que hagen contractat en exclusiva l'emissió d'un esdeveniment d'interés general per a la societat han de permetre als restants prestadors l'emissió d'un breu resum informatiu en condicions raonables, objectives i no discriminatòries. Este servei s'utilitzarà únicament per a programes d'informació general i només podrà utilitzar-se en els serveis de comunicació audiovisual a petició si el mateix prestador del servei de comunicació ofereix el mateix programa en diferit.

No serà exigible cap contraprestació quan el resum informatiu sobre un esdeveniment, conjunt unitari d'esdeveniments o competició esportiva s'emeta en un informatiu, en diferit i amb una duració inferior a tres minuts. L'excepció de contraprestació no inclou, no obstant això, els gastos necessaris per a facilitar l'elaboració del resum informatiu.

Els prestadors del servei de comunicació audiovisual poden accedir, en la zona autoritzada, als espais en què se celebre tal esdeveniment.

4. En el cas que l'organitzador de l'esdeveniment no estiga establert a Espanya, l'obligació d'accés recaurà sobre el titular dels drets exclusius que assumisca la retransmissió en directe.

Article 20. La potestat per a excloure l'emissió codificada d'esdeveniments d'interés general per a la societat.

1. El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals ha de fixar mitjançant una decisió motivada un catàleg amb vigència biennal on s'arreglen els esdeveniments d'interés general per a la societat que han d'emetre's per televisió en obert i amb cobertura estatal.

Al fer-ho, es determinarà també si els esdeveniments han de ser transmesos totalment o parcialment en directe, o en cas necessari, per raons d'interés públic, totalment o parcialment en diferit.

Els esdeveniments d'interés general per a la societat que poden incloure's en l'esmentat catàleg hauran de triar-se de l'elenc següent:

- a) Els Jocs Olímpics d'hivern i d'estiu.
- b) Els partits oficials de la selecció espanyola absoluta de futbol i de bàsquet.
- c) Les semifinals i la final de l'Eurocopa de futbol i del Mundial de futbol.
- d) La final de la Champions League de futbol i de la Copa del Rei de futbol.
- e) Un partit per jornada de la Lliga Professional de Futbol de la Primera Divisió, designat per esta amb una antelació mínima de 10 dies.
- f) Grans premis d'automobilisme que se celebren a Espanya.
- g) Grans premis de motociclisme que se celebren a Espanya.
- h) Participació de la selecció espanyola absoluta en els campionats d'Europa i del Món d'handbol.
- i) La Volta Ciclista a Espanya.
- j) El Campionat del Món de ciclisme.
- k) La participació espanyola en la Copa Davis de tenis.
- l) La participació de tenistes espanyols en les semifinals i la final de Roland Garros.
- m) Participació espanyola en els campionats del Món i d'Europa d'atletisme i natació.
- n) Grans premis o competicions nacionals i internacionals que se celebren a Espanya i compten amb subvenció pública estatal o autonòmica.

Excepcionalment i per majoria de dos terços, el Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals podrà incloure dins del catàleg altres esdeveniments que considere d'interés general per a la societat.

El catàleg i les mesures per a la seua execució han de ser notificats pel Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals a la Comissió Europea.

2. Quan un d'eixos esdeveniments estiga contractat per a la seua emissió en exclusiva per un prestador del servici de comunicació audiovisual que emet tota la seua programació codificada, podrà triar entre emetre en directe i en obert l'esdeveniment o vendre'l a un altre prestador per a la seua emissió en obert i al preu fixat per mitjà de subhasta entre els prestadors interessats. En el cas que no reba cap oferta, el prestador titular dels drets d'emissió en exclusiva està obligat a emetre l'esdeveniment en obert, siga en directe o en diferit.

3. Quan un d'eixos esdeveniments estiga contractat per a la seua emissió en exclusiva per un prestador del servici de comunicació audiovisual que emet en obert en un àmbit de cobertura inferior a l'estatal, conservarà el dret d'emissió en exclusiva per al seu àmbit de cobertura. No obstant això, haurà de vendre a un prestador de cobertura estatal o a una sèrie de prestadors que cobrisquen tot el territori l'emissió en obert i directe per a la resta del territori estatal, a un preu fixat per mitjà de subhasta entre els interessats. En el cas que no hi haja ofertes conservarà el seu dret a emetre en exclusiva en el seu àmbit de cobertura.

4. Quan un d'eixos esdeveniments no estiga contractat per a la seua comunicació audiovisual televisiva, el titular dels drets haurà de vendre el dret d'emissió en obert i directe amb cobertura estatal a un preu fixat per mitjà de subhasta entre els interessats.

Article 21. Compravenda de drets exclusius de les competicions futbolístiques espanyoles regulars.

1. L'establiment del sistema d'adquisició i explotació dels drets audiovisuals de les competicions futbolístiques espanyoles regulars es regirà pel principi de llibertat d'empresa dins del marc del sistema d'avaluació establert per la normativa europea i espanyola de la competència.

Els contractes d'adquisició dels drets de les competicions futbolístiques no podran excedir els quatre anys. Els contractes vigents des de l'entrada en vigor de la present llei romandran vàlids fins a la seua finalització.

2. La venda als prestadors del servici de comunicació audiovisual dels drets citats en l'apartat anterior haurà de realitzar-se en condicions de transparència, objectivitat, no-discriminació i respecte a les regles de la competència, en els termes establerts pels distints pronunciaments que, en cada moment, realitzen les autoritats espanyoles i europees de la competència.

TÍTOL III

Normes bàsiques per a la regulació i coordinació del mercat de comunicació audiovisual

CAPÍTOL I

Règim jurídic bàsic de la prestació de servicis de comunicació audiovisual en un mercat transparent i plural

Secció 1a. Els servicis de comunicació audiovisual com a servicis d'interés general

Article 22. Règim jurídic dels servicis de comunicació audiovisual d'interés general.

1. Els servicis de comunicació audiovisual radiofònics, televisius i connexos i interactius són servicis d'interés general que es presten en l'exercici del dret a la lliure expressió d'idees, del dret a comunicar i rebre informació, del dret a la participació en la vida política i social i del dret a la llibertat d'empresa i dins del foment de la igualtat, la pluralitat i els valors democràtics.

2. La prestació del servici requerix una comunicació fefaent davant de l'autoritat audiovisual competent i prèvia a l'inici de l'activitat.

3. Quan els dits servicis es presten per mitjà d'ones hertzianes terrestres necessitaran una llicència prèvia atorgada per mitjà de concurs per l'autoritat audiovisual competent.

En l'àmbit de cobertura estatal, la competència per a l'atorgament de les llicències, incloent-hi les de radiodifusió digital terrestre i ona mitjana, correspon al Govern, sense perjuí de la participació de les comunitats autònomes. A este efecte, el Govern establirà, d'acord amb les comunitats autònomes, els mecanismes de col·laboració i cooperació que asseguren la participació de les comunitats autònomes en la planificació de llicències audiovisuals en l'àmbit estatal.

Per a la prestació del servici de comunicació televisiva les llicències d'àmbit local podran donar cobertura a un o a diversos municipis limítrofs i, si és el cas, a un àmbit insular complet.

L'atorgament d'una llicència de televisió d'àmbit local no faculta per a l'emissió en cadena amb altres entitats autoritzades, durant més del 25% del temps total setmanal, encara que siga en horari diferent. En cap cas este percentatge pot concentrar-se en l'horari de 21 a 24 hores.

No es considerarà emissió en cadena l'emissió de programes que hagen sigut coproduïts o produïts de forma sindicada pels prestadors del servici de comunicació televisiva d'àmbit local. El percentatge de sindicació mínima per a l'aplicació d'este supòsit serà del 12% del total del projecte.

4. El dret d'emissió en cadena previst en este article s'entén sense perjuí de la plena competència de les comunitats autònomes amb relació als prestadors que hagen obtingut llicències en els seus respectius àmbits territorials.

5. Es reconeix el dret dels prestadors del servici de comunicació radiofònica a emetre part de la seua programació en cadena quan un mateix prestador haja obtingut llicències en diversos àmbits territorials o haja aconseguit acords amb altres titulars de llicències en una o diverses comunitats autònomes, sense perjuí de les obligacions legals o concessionals a què puguen estar subjectes en les diverses comunitats autònomes.

Article 23. *La comunicació prèvia.*

1. El procediment regulador de comunicació prèvia serà el que fixe el Govern i les comunitats autònomes en el marc del seu respectiu àmbit competencial.

2. La comunicació prèvia no produirà cap efecte en els casos següents:

a) Quan siga realitzada per qui, havent efectuat ja una comunicació prèvia, o obtingut una llicència prèvia per a qualsevol àmbit de cobertura, haja sigut sancionat amb la privació dels seus efectes o amb la seua revocació en els dos anys anteriors mitjançant una resolució administrativa ferma.

b) Quan siga efectuada per aquells que, havent prestat servicis audiovisuals en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, hagen vist prohibides les seues activitats durant els dos últims anys per atemptar contra els principis i valors del Conveni Europeu de Drets Humans o el que disposa la normativa europea en matèria de protecció de menors.

3. Quan el servici audiovisual prestat siga de pagament el sistema de codificació haurà d'estar homologat per l'autoritat audiovisual.

Article 24. *Règim jurídic de les llicències audiovisuals.*

1. La llicència haurà de concretar l'àmbit de cobertura territorial de l'emissió, el nombre de canals, el múltiplex assignat i si este serà en obert o en accés condicional per mitjà de pagament.

Els sistemes i servicis d'accés condicional utilitzats per a accedir al servici de televisió digital terrestre en la modalitat de pagament per mitjà d'accés condicional hauran de ser oberts, i s'aplicarà el que estableix l'article 24 del reglament sobre mercats de comunicacions

electròniques, accés a les xarxes i numeració, aprovat pel Reial Decret 2296/2004, de 10 de desembre.

2. L'adjudicació de llicència comporta la concessió d'ús privatiu del domini públic radioelèctric de conformitat amb la planificació establida per l'Estat. Les millores tecnològiques que permeten un major aprofitament del domini públic per a la comunicació audiovisual no habilitaran per a sobrepassar les condicions establides en la llicència i, en particular, per a disfrutar d'un nombre més gran de canals de pagament o en obert d'aquells l'emissió dels quals es va habilitar.

3. Serà possible explotar canals amb continguts totalment o parcialment de pagament sempre que l'ocupació d'espectre radioelèctric siga inferior o igual al 50% del conjunt de l'espectre assignat. En tot cas, el sistema de codificació haurà d'estar homologat per l'autoritat audiovisual. El dit sistema d'homologació haurà de ser reglat, clar, inequívoc, imparcial, transparent i proporcionat.

4. Si a l'empara de l'article 22 d'esta llei un o més titulars de llicències per a la prestació d'un servei de comunicació audiovisual radiofònica d'àmbit estatal decidiren emetre en cadena, hauran de comunicar-ho a l'autoritat audiovisual i inscriure la dita decisió en el registre estatal de prestadors del servei de comunicació audiovisual sense perjuí del que estableix l'article 22.3.

Article 25. *Requisits per a ser titular d'una llicència de comunicació audiovisual.*

Per a ser titular d'una llicència serà necessari complir els requisits següents:

1. En el cas de persones físiques, tindre la nacionalitat d'un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu o la de qualsevol Estat que, d'acord amb la seua normativa interna, reconega este dret als ciutadans espanyols.

2. En el cas de persones jurídiques, tindre establert el seu domicili social en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu o en qualsevol Estat que, d'acord amb la seua normativa interna, reconega este dret a les empreses espanyoles.

3. El titular ha de tindre un representant domiciliat a Espanya a l'efecte de notificacions.

4. En el cas de persones jurídiques, la participació en el seu capital social de persones físiques o jurídiques nacionals de països que no siguen membres de l'Espai Econòmic Europeu haurà de complir el principi de reciprocitat.

A més, la participació individual d'una persona física o jurídica nacional de països que no siguen membres de l'Espai Econòmic Europeu no podrà superar directament o indirectament el 25% del capital social. Així mateix, el total de les participacions en una mateixa persona jurídica de diverses persones físiques o jurídiques de nacionals de països que no siguen membres de l'Espai Econòmic Europeu haurà de ser inferior al 50% del capital social.

Article 26. *Limitacions per raons d'orde públic audiovisual.*

1. En cap cas podran ser titulars d'una llicència les persones físiques o jurídiques que es troben en alguna de les circumstàncies següents:

a) Aquelles que, havent sigut titulars d'una llicència o efectuat una comunicació prèvia per a qualsevol àmbit de cobertura, hagen sigut sancionades amb la seua revocació o amb la privació dels seus efectes en els dos últims anys anteriors a la sol·licitud mitjançant una resolució administrativa ferma.

b) Aquelles societats en el capital social de les quals tinguen una participació significativa o, si és el cas, de control, directe o indirecte, persones que es troben en la situació anterior.

c) Aquelles que, havent prestat serveis audiovisuals en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, hagen vist prohibides les seues activitats durant els dos últims

anys per atemptar contra els principis i valors del Conveni Europeu de Drets Humans o el que disposa en matèria de protecció de menors la normativa europea i espanyola.

d) Aquelles persones incurses en alguna de les prohibicions per a contractar previstes en l'article 49 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic.

2. No produirà cap efecte la comunicació prèvia per a la prestació d'un servici de comunicació audiovisual que haja sigut presentada per una persona física o jurídica que es trobe en alguna de les circumstàncies expressades en l'apartat 1.

Article 27. Concursos per a la concessió de llicències de prestació de servicis audiovisuals.

1. Els concursos d'atorgament de llicències per a la prestació de servicis audiovisuals es regiran per la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques, en allò que no dispose la present llei, així com, en els seus respectius àmbits de competències, pel que preveu la legislació autonòmica de desplegament.

2. Totes les llicències disponibles de la mateixa naturalesa i idèntic àmbit de cobertura hauran d'oferir-se de forma simultània, i prèvia confirmació d'existència d'espai radioelèctric suficient. No obstant això, en el marc d'allò que dispose, si és el cas, el Pla Tècnic Nacional d'oferta de llicències, a desplegar reglamentàriament, quan haja quedat alliberada una única llicència, l'Administració competent haurà de convocar el concurs per a la seua adjudicació en un termini màxim de tres mesos sense esperar que queden alliberats més títols habilitants.

3. En la convocatòria del concurs s'especificaran per a cada llicència les condicions de prestació del servici. L'acte d'atorgament de la llicència precisarà amb tota exactitud les condicions que tenen el caràcter d'essencials.

4. Transcorreguts com a màxim sis mesos des que s'haja planificat una reserva de domini públic radioelèctric sense que l'Administració competent haja sol·licitat la seua afectació al servici públic de difusió de ràdio i televisió, o determinat la seua destinació al servici de comunicació d'interés general, qualsevol interessat podrà proposar convocar el corresponent concurs.

Transcorreguts dotze mesos des que s'haja planificat una reserva de domini públic radioelèctric sense que l'Administració competent haja sol·licitat la seua afectació al servici públic de difusió de ràdio i televisió, o convocat el corresponent concurs, i sense que cap interessat haja instat la dita convocatòria, la reserva decaurà i s'exclourà automàticament de la planificació radioelèctrica.

5. L'òrgan competent haurà de convocar, en un termini màxim de tres mesos després del venciment de la llicència, el corresponent concurs per a l'adjudicació de les llicències d'idèntica naturalesa que, si és el cas, hagen quedat vacants. Transcorregut el dit termini, qualsevol interessat estarà legitimat per a instar la convocatòria, que haurà de produir-se abans del termini que establisca la normativa d'aplicació des de la presentació de la sol·licitud.

Article 28. Duració i renovació de les llicències audiovisuals.

1. Les llicències audiovisuals seran atorgades per un termini de quinze anys.

2. Les successives renovacions de les llicències seran automàtiques, i pel mateix termini estipulat inicialment per al seu gaudi, sempre que:

a) Se satisfacen les mateixes condicions exigides que per a ser titular d'esta i s'hagen complit les establides per a la prestació del servici.

b) No hi haja obstacles tècnics sobrevinguts i insalvables en relació amb l'espectre de les llicències afectades.

c) El titular del servici es trobe al corrent en el pagament de les taxes per la reserva del domini públic radioelèctric, i de les previstes en esta llei.

3. Excepcionalment la renovació automàtica de la llicència prevista en l'apartat anterior no tindrà lloc i haurà de procedir-se a la seua adjudicació en règim de lliure concurrència en el cas que concórreguen els requisits següents:

- a) Que l'espectre radioelèctric estiga esgotat.
- b) Que hi haja un tercer o tercers que pretenguen la concessió de la llicència.
- c) Que ho hagen sol·licitat amb un termini d'antelació almenys de 24 mesos respecte de la data de venciment.
- d) Que el sol·licitant o els sol·licitants complisquen els mateixos requisits que van ser tinguts en compte per a l'obtenció de la llicència per part de l'adjudicatari o adjudicatària.

El concurs per a l'adjudicació de la llicència en règim de concurrència haurà de ser resolt en el termini màxim de sis mesos, i en les bases de la convocatòria s'haurà d'incloure l'experiència dels concurrents, la seua solvència i els mitjans amb què compten per a l'explotació de la llicència, com a criteris que hauran de ser tinguts en compte en l'adjudicació.

Article 29. *Negocis jurídics sobre llicències de comunicació audiovisual.*

1. La celebració de negocis jurídics l'objecte dels quals siga una llicència de comunicació audiovisual requerirà autorització prèvia de l'autoritat audiovisual competent i estaran subjectes, en tot cas, al pagament d'una taxa, que serà determinada pel Govern, per a les llicències d'àmbit estatal, o per les comunitats autònomes, per a la resta dels supòsits. Esta autorització només podrà ser denegada quan el sol·licitant no acredite el compliment de totes les condicions legalment establides per a la seua obtenció o no se subrogue en les obligacions de l'anterior titular.

2. La transmissió i arrendament estaran subjectes, a més, a les condicions següents:

a) Per a la celebració d'ambdós negocis jurídics hauran d'haver transcorregut almenys dos anys des de l'adjudicació inicial de la llicència.

b) Quan es duguen a terme amb persones físiques o jurídiques nacionals de països que no siguen membres de l'Espai Econòmic Europeu estaran sotmesos al principi de reciprocitat i meritaran el pagament de la taxa establida legalment. Atenent el que disposen els tractats i convenis internacionals de què Espanya siga part, i amb un informe previ de l'autoritat audiovisual competent, el Consell de Ministres o l'òrgan competent de la comunitat autònoma podran autoritzar excepcionalment i per raons d'interés general una operació quan el dit principi no siga satisfet.

c) Quan la llicència comporte l'adjudicació d'un múltiplex complet o de dos o més canals, no es podrà arrendar més del 50% de la capacitat de la llicència. L'arrendament haurà de respectar les previsions de l'article 24.3 referides a l'ocupació de l'espectre radioelèctric del múltiplex i a l'explotació de canals amb continguts totalment o parcialment de pagament.

En tots els casos, només s'autoritzarà l'arrendament de canals si l'arrendatari acredita prèviament el compliment de totes les condicions legalment establides per a l'obtenció de la llicència.

d) En tot cas, està prohibit el subarrendament.

e) Al compliment de l'oferta per mitjà de la qual es va obtenir l'adjudicació de la llicència.

Article 30. *Extinció de les llicències audiovisuals.*

1. La llicència s'extingirà pel transcurs del termini per al qual va ser atorgada sense que se'n produïska la renovació; per extinció de la personalitat jurídica del seu titular excepte en els supòsits de fusions o concentracions empresarials, mort o incapacitat sobrevinguda del titular; per la seua revocació; per renúncia del seu titular i per no haver pagat les taxes que graven la prestació del servei de comunicació audiovisual.

2. Sense perjudi del que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, respecte de la revisió d'ofici d'actes administratius, la llicència podrà ser revocada per no haver sigut utilitzada en un termini de dotze mesos des que hi haja obligació legal de començar les emissions, haver-ho fet amb fins i modalitats diferents d'aquells per als quals va ser atorgada, o per sanció administrativa ferma d'acord amb el que preveu esta llei.

3. Quan les societats incórreguen en el supòsit previst en l'article 26.1.b) de la present llei, no serà procedent la renovació de la llicència amb motiu de l'adquisició per un tercer d'una participació significativa o, si és el cas, de control, si la dita adquisició s'ha realitzat amb intenció de perjudicar la societat concessionària fent revocable la seua llicència.

Es presumirà en tot cas la intenció perjudicial quan la decisió d'adquirir la participació no haja sigut comunicada de forma immediata i fefaent a l'òrgan d'administració de la societat, del qual no podrà formar part l'adquirent, per si mateix o per representant.

Una vegada coneguda l'adquisició, la societat podrà exercir, en el termini de tres mesos, el dret de retracte sobre la participació adquirida pel mateix preu en què es va adquirir. Adquirida la participació, la societat disposarà d'un any per a alienar-la o, en cas contrari, amortitzar-la reduint el capital social.

Article 31. *Explotació de xarxes de comunicació electrònica i servicis de comunicació audiovisual.*

1. Els prestadors del servici de comunicacions electròniques garantiran el dret d'accés als prestadors del servici de comunicació audiovisual i productors independents d'acord amb el que estableix la legislació sobre telecomunicacions i les capacitats tècniques de la seua xarxa.

2. Igualment, els prestadors del servici de comunicacions electròniques garantiran la possibilitat tècnica de transmetre imatge i so en condicions que permeten una interactivitat efectiva.

3. Per la seua banda, i amb l'objecte de garantir el manteniment del pluralisme informatiu i audiovisual, la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola garantirà la cessió dels seus canals de ràdio i televisió als prestadors dels servicis de difusió de televisió per cable, per satèl·lit i per protocol d'Internet (IPTV), sense contraprestació econòmica entre les parts.

Així mateix, els llicenciataris dels servicis de comunicació audiovisual d'àmbit estatal facilitaran la cessió dels seus canals principals de televisió en obert, prèvia negociació per a fixar la contraprestació econòmica acordada entre les parts.

4. Els prestadors del servici de comunicació electrònica podran ser-ho també de comunicacions audiovisuals, i estan sotmesos a la present llei com a prestadors d'este servici.

Article 32. *Servicis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre.*

1. Les entitats privades que tinguen la consideració legal d'entitats sense ànim de lucre podran prestar servicis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre per a atendre les necessitats socials, culturals i de comunicació específiques de comunitats i grups socials, així com per a fomentar la participació ciutadana i la vertebració del teixit associatiu. En tot cas, estos continguts s'emetran en obert i sense cap tipus de comunicació audiovisual comercial.

2. L'Administració General de l'Estat ha de garantir en tot cas la disponibilitat del domini públic radioelèctric necessari per a la prestació d'estos servicis.

3. La prestació d'este tipus de servicis requereix llicència prèvia. En el dit títol s'establiran les condicions que asseguren la seua naturalesa sense ànim de lucre, i podrà establir-se l'ús compartit d'un mateix canal, així com les condicions del dit ús.

4. L'adjudicació de la llicència comporta la concessió d'ús privatiu del domini públic radioelèctric disponible per a la prestació del servici. L'Administració General de l'Estat habilitarà el domini públic radioelèctric necessari per a la prestació d'estos servicis.

5. La llicència en cap cas podrà perdre el seu caràcter original de servici de comunicació audiovisual comunitari sense ànim de lucre i no podrà ser objecte de transmissió ni arrendament.

6. Les entitats prestadores d'estos servicis hauran de justificar la procedència dels seus fons, així com el desglossament de gastos i ingressos, si n'hi ha. L'autoritat audiovisual establirà un sistema d'avaluació de gestió financera i un registre específic per al depòsit de la seua memòria econòmica. Excepte autorització expressa de l'autoritat audiovisual, els gastos d'explotació anuals no podran ser superiors a 100.000 euros en el cas dels servicis de comunicació audiovisual televisiva i de 50.000 euros en el cas dels servicis de comunicació audiovisual radiofònica.

7. Les entitats titulars dels servicis de comunicació audiovisual sense ànim de lucre hauran d'acreditar el pagament de tots els drets, cànon o taxes derivats de la seua activitat.

Article 33. *Registres de prestadors del servici de comunicació audiovisual.*

1. Els prestadors del servici de comunicació audiovisual hauran d'inscriure's en un registre estatal o autonòmic de caràcter públic, segons el corresponent àmbit de cobertura de l'emissió.

2. En el dit registre s'hauran d'inscriure igualment els titulars de participacions significatives en els prestadors del servici de comunicació audiovisual, indicant el percentatge de capital que tinguen.

Als efectes d'allò que disposa la present llei s'entén per participació significativa la que represente, directament o indirectament:

- a) el 5% del capital social,
- b) el 30% dels drets de vot o percentatge inferior, si servix per a designar en els 24 mesos següents a l'adquisició un nombre de consellers que representen més de la mitat dels membres de l'òrgan d'administració de la societat.

De conformitat amb la legislació mercantil, es consideraran posseïdes o adquirides per una mateixa persona física o jurídica les accions o altres valors posseïts o adquirits per les entitats pertanyents a un mateix grup de societats de forma concertada o que formen una unitat de decisió, o per persones que actuen en nom propi però per compte d'aquella.

3. Es crea el Registre estatal de prestadors de servicis de comunicació audiovisual, dependent del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuais. Reglamentàriament s'establirà l'organització i el funcionament del dit registre.

4. Les autoritats audiovisuals competents de l'Estat i de les comunitats autònomes hauran d'articular una via que assegure la necessària coordinació entre el Registre estatal i els registres autonòmics, i facilite l'accés per mitjans telemàtics al conjunt de dades que hi consten.

Secció 2a. Noves formes de comunicació audiovisual

Article 34. *Televisió en mobilitat.*

1. La prestació del servici de comunicació audiovisual de televisió en mobilitat i servicis connexos requerirà una llicència en els mateixos termes dels prestadors del servici de comunicació audiovisual, en especial pel que fa al títol II, capítol I. Com a criteri per a l'acreditació de la solvència dels candidats en els concursos d'atorgament es tindrà en compte l'experiència acumulada com a prestadors del servici de comunicació audiovisual.

2. La planificació del domini públic radioelèctric per a la seua atribució als servicis de comunicació audiovisual televisiva en mobilitat haurà d'assegurar que una part dels recursos espectrals es reserve als servicis públics audiovisuals.

3. Es potenciarà la presència de canals amb producció de continguts específics adaptats a les peculiaritats de la televisió en mobilitat. Almenys un 10% dels continguts hauran d'estar adaptats a les especificitats de la televisió en mobilitat derivades de la grandària de les pantalles dels terminals de recepció.

4. L'emissió i la recepció haurà d'ajustar-se, en tot cas, als estàndards establits per al territori de la Unió Europea.

Article 35. *Televisió en alta definició.*

1. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual podran emetre televisió en resolució d'alta definició. La dita emissió es podrà compatibilitzar amb els programes de resolució estàndard dins del límit de capacitat assignada.

2. L'emissió i la recepció haurà d'ajustar-se en tot cas als estàndards establits per al territori de la Unió Europea.

Secció 3a. *Regles per al manteniment d'un mercat audiovisual competitiu, transparent i plural*

Article 36. *Pluralisme en el mercat audiovisual televisiu.*

1. Les persones físiques i jurídiques poden ser titulars simultàniament de participacions socials o drets de vot en diferents prestadors del servei de comunicació audiovisual televisiva.

2. No obstant això, cap persona física o jurídica podrà adquirir una participació significativa en més d'un prestador del servei de comunicació audiovisual televisiva d'àmbit estatal, quan l'audiència mitjana del conjunt dels canals dels prestadors d'àmbit estatal considerats supere el 27% de l'audiència total durant els dotze mesos consecutius anteriors a l'adquisició.

3. La superació del 27% de l'audiència total després de l'adquisició d'una nova participació significativa no tindrà cap efecte sobre el titular d'esta.

4. Les participacions socials o els drets de vot de persones físiques o jurídiques nacionals de països que no siguen membres de l'Espai Econòmic Europeu estaran subjectes al compliment del principi de reciprocitat. Si es produïx un increment en les participacions que, a l'entrada en vigor d'esta llei, tinguen les persones físiques i jurídiques nacionals de països que no siguen membres de l'Espai Econòmic Europeu, el percentatge total que tinguen en el capital social del prestador del servei de comunicació audiovisual televisiva haurà de ser, en tot moment, inferior al 50% d'este.

5. Cap persona física o jurídica podrà adquirir una participació significativa o drets de vot amb més d'un prestador del servei de comunicació audiovisual televisiva:

a) Quan els prestadors del servei de comunicació audiovisual d'àmbit estatal acumulen drets d'ús sobre el domini públic radioelèctric superiors, en el seu conjunt, a la capacitat tècnica corresponent a dos canals múltiples.

b) Quan els prestadors del servei de comunicació audiovisual d'àmbit autonòmic acumulen drets d'ús sobre el domini públic radioelèctric superiors, en el seu conjunt, a la capacitat tècnica corresponent a un canal múltiple.

c) Cap persona física o jurídica titular o partícip en el capital social d'un prestador del servei de comunicació audiovisual televisiva d'àmbit estatal podrà adquirir una participació significativa o drets de vot en el capital d'un altre prestador del mateix servei, quan això supose impedir l'existència de, com a mínim, tres prestadors privats distints del servei de comunicació audiovisual televisiva en l'àmbit estatal, assegurant-se el respecte al pluralisme informatiu.

Article 37. *Pluralisme en el mercat audiovisual radiofònic.*

1. Una mateixa persona física o jurídica no podrà, en cap cas, controlar directament o indirectament més del 50% de les llicències administratives del servei de radiodifusió

sonora terrestre que coincidisquen substancialment en el seu àmbit de cobertura. En tot cas, una mateixa persona, física o jurídica, no podrà controlar més de cinc llicències en un mateix àmbit de cobertura.

2. En una mateixa comunitat autònoma cap persona física o jurídica podrà controlar més del 40% de les llicències existents en àmbits en què només tinga cobertura una única llicència.

3. Cap persona física o jurídica podrà controlar directament o indirectament més d'un terç del conjunt de les llicències del servei de radiodifusió sonora terrestre amb cobertura total o parcial en el conjunt del territori de l'Estat.

4. A fi de limitar el nombre de llicències, el control del qual pot simultaniejar-se, a l'hora de comptabilitzar estos límits no es computaran les emissores de radiodifusió sonores gestionades de forma directa per entitats públiques. Als efectes previstos en este article, s'entendrà que hi ha control quan es donen els supòsits a què es referix l'article 42 del Codi de Comerç.

5. Els límits anteriors s'aplicaran de forma independent a les llicències per a l'emissió amb tecnologia digital i a les llicències per a l'emissió en tecnologia analògica.

CAPÍTOL II

La llibertat de recepció dels servicis de comunicació audiovisual prestats des de fora d'Espanya

Article 38. Llibertat de recepció dels servicis prestats dins de l'Espai Econòmic Europeu.

1. Es garantix la llibertat de recepció en tot el territori espanyol dels servicis audiovisuals els titulars del qual es troben establits en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, sempre que no interferisquen tècnicament en les emissions dels prestadors establits sota jurisdicció espanyola. En l'àmbit del Conveni Europeu sobre Televisió Transfronterera i, per a canalitzar el dret a la diversitat cultural i lingüística a nivell europeu, en totes les zones limítrofes amb un país de la Unió Europea es possibilitarà l'emissió i la recepció de programes difosos per mitjà d'ones hertzianes garantint per a això una adequada planificació de l'espectre radioelèctric en les zones transfrontereres.

L'autoritat audiovisual competent estatal, amb caràcter excepcional i de conformitat amb el que disposa l'article 2 bis de la Directiva 89/552, podrà limitar la dita llibertat de recepció quan els servicis audiovisuals infringisquen de manera greu i reiterada el que disposa la legislació espanyola en matèria de protecció de menors. A més, si el servei de comunicació audiovisual és a petició, la llibertat de recepció podrà limitar-se per raons d'orde, seguretat o salut públiques, o per a protegir els consumidors.

2. L'acreditació d'estes mesures haurà d'efectuar-se per mitjà de la instrucció del corresponent expedient per l'autoritat audiovisual competent estatal.

No obstant això, abans d'adoptar les dites mesures, es notificarà la seua intenció d'adoptar mesures a la comissió i a l'Estat a la jurisdicció de la qual estiga subjecte el prestador de servicis. En cas de decisió negativa, s'haurà de posar fi urgentment a les mesures de què es tracte.

Article 39. Servici de comunicació audiovisual dirigit totalment o principalment al territori espanyol.

L'autoritat competent estatal podrà adoptar mesures de salvaguarda de la legislació espanyola d'acord amb el procediment previst en l'article anterior, quan el prestador d'un servei de comunicació audiovisual establert en un altre Estat de la Unió Europea dirigisca el seu servei totalment o principalment al territori espanyol.

TÍTOL IV

Els prestadors públics del servei de comunicació audiovisual*Article 40. Servei públic de comunicació audiovisual.*

1. El servei públic de comunicació audiovisual és un servei essencial d'interés econòmic general que té com a missió difondre continguts que fomenten els principis i valors constitucionals, contribuir a la formació d'una opinió pública plural, donar a conèixer la diversitat cultural i lingüística d'Espanya, i difondre el coneixement i les arts, amb especial incidència en el foment d'una cultura audiovisual. Així mateix, els prestadors del servei públic de comunicació audiovisual atendran aquells ciutadans i grups socials que no són destinataris de la programació majoritària.

En compliment de les missions establides en el paràgraf anterior, el servei públic de comunicació audiovisual té com a objecte la producció, l'edició i la difusió d'un conjunt de canals de ràdio, televisió i servicis d'informació en línia amb programacions diverses i equilibrades per a tot tipus de públic, cobrint tots els gèneres, destinades a satisfer les necessitats d'informació, cultura, educació i entreteniment de la societat i a preservar el pluralisme en els mitjans de comunicació.

Els ens que presten el servei públic de comunicació audiovisual i les seues societats prestadores no podran cedir a tercers la producció i l'edició dels programes informatius i d'aquells que expressament determinen els mandats marc que per a cada ens s'aproven en desplegament del marc competencial corresponent.

Igualment, impulsaran la producció pròpia de la seua programació de manera que esta comprega la majoria dels programes difosos en les cadenes generalistes.

2. L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals podran acordar la prestació del servei públic de comunicació audiovisual a fi d'emetre en obert canals generalistes o temàtics.

3. L'emissió del servei públic de comunicació audiovisual per ones hertzianes terrestres d'una comunitat o ciutat autònoma en una altra de limítrofa i amb afinitats lingüístiques i culturals podrà ser efectuada sempre que així ho acorden per mitjà de conveni, i hi haja reciprocitat.

Article 41. La funció de servei públic audiovisual i el seu control.

1. Els objectius generals de la funció de servei públic s'establiran normativament per a un període de nou anys. El seu desenrotllament i la concreció per a tots i cada un dels seus canals es durà a terme per a terminis inferiors, per mitjà de la subscripció per l'Estat i les comunitats autònomes, en els seus respectius àmbits de competència, dels corresponents contractes programa, identificant-se de manera expressa els continguts de servei públic, en particular hauran de concretar-se els percentatges de gèneres de programació, que hagen d'emetre's en els canals gestionats per un mateix prestador.

A eixos efectes, en el termini màxim i improrrogable de 180 dies des de l'entrada en vigor d'esta llei, el Govern subscriurà amb la Corporació RTVE el contracte programa corresponent en què es detallarà l'oferta de televisió. La dita oferta tindrà en compte plenament les obligacions de servei públic previstes en els articles 2 i 3 de la Llei 17/2006, de 5 de juny, de la Ràdio i la Televisió de Titularitat Estatal, així com en l'article 9 de la Llei 8/2009, de 28 d'agost, de Finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola i en les disposicions vigents del mandat marc a la Corporació RTVE aprovat per les Corts Generals, els dies 11 i 12 de desembre de 2007.

En el dit contracte programa quedarà especificada i singularitzada l'organització i la programació de la 2 de RTVE, que, en tot cas, disposarà d'un pla concret per a la creació del centre de producció de referència en Sant Cugat.

A més de l'oferta de televisió, en el contracte programa s'inclourà també la de ràdio i dels servicis connexos i interactius i d'informació en línia, la programació de l'Orquestra i Cor i de l'Institut de Ràdio i Televisió Espanyola.

Tot prestador del servei públic de comunicació audiovisual haurà de comptar amb l'organització i estructura suficient i necessària per a assegurar el compliment de la missió de servei públic que li haja sigut encomanada.

2. Correspon a les Corts Generals, els parlaments autonòmics, les autoritats audiovisuals competents i, si és el cas, als òrgans de govern local, el control de la gestió i del compliment de la funció de servei públic.

3. En particular, les autoritats audiovisuals competents hauran d'avaluar si els nous serveis significatius que es pretenguen incloure s'ajusten a la missió de servei públic encomanada i si alteren la competència en el mercat audiovisual. Durant l'avaluació s'haurà d'atorgar audiència als distints interessats, i els seus resultats hauran de publicar-se.

A més, l'autoritat audiovisual establirà un procediment perquè es puga demanar la seua intervenció en cas d'incompliment de la funció de servei públic.

4. El finançament públic no podrà sostindre activitats ni continguts aliens al compliment de la funció de servei públic.

Al desenrotllar els objectius generals de la funció de servei públic per cada autoritat competent, es determinaran les regles per a establir el cost net del seu compliment i per a obtenir la compensació que pertocuen, així com la seua devolució quan siga excessiva. Els dits criteris hauran de ser concretats en el corresponent acte de comanda de la gestió del servei públic.

Article 42. Límits per als prestadors de servei públic audiovisual de titularitat pública.

1. Els prestadors del servei públic de comunicació audiovisual de titularitat pública no podran participar en el capital social de prestadors privats del servei de comunicació audiovisual.

2. La gestió dels prestadors de servei públic de comunicació audiovisual de titularitat pública haurà de realitzar-se d'acord amb criteris de transparència empresarial.

3. Els criteris rectors de la direcció editorial del prestador de servei públic de comunicació audiovisual s'elaboraran per un òrgan, la composició del qual reflectisca el pluralisme polític i social de l'àmbit de la seua cobertura.

4. En l'àmbit de cobertura estatal, l'Estat no podrà reservar o adjudicar als prestadors de titularitat pública més del 25% de l'espai radioelèctric disponible per al servei de televisió en l'àmbit estatal, d'acord amb el Pla Tècnic Nacional corresponent.

En el cas de les emissores radiofòniques d'àmbit estatal, l'Estat no podrà reservar als prestadors de titularitat pública estatal més del 35% de l'espai radioelèctric disponible per al servei de radiodifusió, d'acord amb el Pla Tècnic Nacional corresponent.

Article 43. Regulació del finançament dels prestadors del servei públic de comunicació audiovisual.

1. L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals determinaran normativament, per al seu àmbit de competència, el sistema de finançament del seu servei públic de comunicació audiovisual. El dit sistema haurà de ser compatible amb la normativa vigent en matèria de competència.

2. Els serveis d'interés econòmic general de comunicació audiovisual radiofònica, televisiva, connexos i interactius de titularitat estatal no admetran cap forma de comunicació comercial audiovisual, ni l'emissió de continguts audiovisual en sistemes d'accés condicional, sense perjudici de les excepcions que la seua normativa específica de finançament establisca.

Per a facilitar l'operativitat interna i per a aconseguir l'eficiència econòmica de la seua gestió, la Corporació RTVE es transformarà en una única societat mercantil estatal d'acord amb les previsions previstes en la disposició addicional quinta de la present llei.

3. Els prestadors de televisió de titularitat pública no podran dedicar canals exclusivament a emetre comunicació comercial.

4. El finançament públic que excedisca el cost net del servei haurà de reembossar-se o es minorarà de la compensació pressupostada per a l'exercici següent.

5. A fi de quantificar el cost net del servei públic de comunicació audiovisual, els prestadors d'este servei han de disposar de separació de comptes per activitats, així com portar un sistema de comptabilitat analítica que separe la imputació d'ingressos i costos de l'activitat de servei públic, dels continguts comercials i de les restants activitats. Igualment, els prestadors del servei públic de comunicació audiovisual hauran de procedir progressivament a la separació estructural de les seues activitats per a garantir els preus de transferència i el respecte a les condicions de mercat. Tot això d'acord amb el que disposa la Llei 4/2007, de 3 d'abril, de Transparència.

6. El cost net serà la diferència entre els costos totals de cada societat prestadora de servei públic i els seus altres ingressos diferents de les compensacions.

En els ingressos, haurà de constar informació detallada de les fonts i la quantia dels derivats de les activitats de servei públic i dels que no ho són.

En els costos, es consideraran només els gastos contrets en la gestió del servei públic. Els costos derivats d'activitats que no són servei públic hauran d'identificar-se clarament i comptabilitzar-se per separat. Els costos destinats simultàniament a desenrotllar activitats de servei públic i les que no ho són s'assignaran proporcionalment. Els que siguen atribuïbles en la seua totalitat a activitats de servei públic, però que beneficien a activitats que no ho són, s'assignaran íntegrament a l'activitat de servei públic.

7. En els termes establits per la Comissió Europea sobre l'aplicació de les normes en matèria d'ajudes estatals als serveis públics de radiodifusió, els prestadors de serveis públics de comunicació audiovisual no podran subcotitzar els preus de la seua oferta comercial i de serveis ni utilitzar la compensació pública per a sobrepujar enfront de competidors privats per drets d'emissió sobre continguts de gran valor en el mercat audiovisual.

8. Els prestadors del servei públic de comunicació audiovisual podran mantindre reserves de fins a un 10% del finançament anual pressupostat per al compliment del servei públic. Les reserves superiors només es podran mantindre, amb l'autorització prèvia, en casos degudament justificats per a cobrir les necessitats de servei públic. Estes reserves hauran de ser utilitzades dins d'un termini màxim de quatre anys. Les reserves no utilitzades al cap d'eixe període es tindran en compte per al càlcul de la compensació durant el següent període. En tot cas, al termini de cada període de quatre anys haurà de comprovar-se si s'ha mantingut un nivell de reserves anuals superior al 10%, i en este cas haurà d'ajustar-se a la baixa la compensació pel servei públic prestat.

9. L'autoritat audiovisual competent determinarà un procediment de control periòdic del finançament públic que reben els prestadors del servei públic de comunicació audiovisual, així com les mesures de reequilibri necessàries perquè la seua destinació siga l'establida en la present llei.

TÍTOL V

El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals

CAPÍTOL I

Naturalesa, fins i règim jurídic

Article 44. *Naturalesa.*

El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals és un organisme públic dels previstos en la disposició addicional deu de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar.

Estarà adscrit al Ministeri de la Presidència.

Article 45. *Fins.*

El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals, com a autoritat independent supervisora i reguladora d'activitat dels mitjans de titularitat de l'Estat o que estiguen sota la seua competència, té com a finalitat vetlar i garantir el compliment dels objectius següents:

- a) El lliure exercici de la comunicació audiovisual en matèria de ràdio, televisió i servicis connexos i interactius en les condicions previstes en la present llei.
- b) La plena eficàcia dels drets i obligacions establits en esta llei: en especial tot el referent al menor.
- c) La transparència i el pluralisme del sector dels mitjans de comunicació audiovisual.
- d) La independència i imparcialitat del sector públic estatal de ràdio, televisió i servicis connexos i interactius, i el compliment de la missió de servici públic que li siga encomanada.

Article 46. *Règim jurídic.*

El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals es regirà a més pel que disposa esta llei:

- a) Per les disposicions de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària que se li apliquen. Anualment elaborarà un avantprojecte de pressupost amb l'estructura que establisca el Ministeri d'Economia i Hisenda i el remetrà al Ministeri de Presidència, per a la seua elevació al Govern i la posterior integració en els Pressupostos Generals de l'Estat, a través del Ministeri d'Economia i Hisenda.
- b) Per la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic.
- c) Per la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques i en el que no hi està previst, pel dret privat en les seues adquisicions patrimonials.
- d) Per les normes de dret laboral en matèria de mitjans personals. La selecció del personal es realitzarà per mitjà de convocatòria pública i d'acord amb sistemes basats en els principis d'igualtat, mèrit i capacitat.
- e) Per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i per la normativa que se li aplique en l'exercici de les seues funcions públiques.

CAPÍTOL II

Funcions

Article 47. *Funcions.*

1. Correspon al Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals en l'àmbit de l'activitat audiovisual d'àmbit estatal l'exercici de les funcions següents:

- a) Adoptar les mesures necessàries per a la plena eficàcia dels drets i les obligacions establits en esta llei, així com de la normativa europea exigible al sector audiovisual.
- b) Aprovar el catàleg d'esdeveniments d'interés general per a la societat, després d'una consulta als prestadors del servici de comunicació audiovisual i als organitzadors de les competicions esportives.
- c) Rebre les comunicacions d'inici d'activitat dels prestadors del servici de comunicació audiovisual.
- d) Informar el plec de condicions dels concursos d'atorgament de llicències de comunicació audiovisual que convoque l'òrgan competent del Govern, i les distintes ofertes presentades; igualment, el Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals és competent per a decidir sobre la renovació de les dites llicències, segons el que establix l'article 28, autoritzar

la subscripció de negocis jurídics sobre estes i declarar-les extingides, de conformitat amb el règim establert en esta llei.

e) L'administració del Registre Estatal de Prestadors de Servicis de Comunicació Audiovisual.

f) Verificar les condicions dels articles 36 i 37 de la Llei en matèria de limitació d'adquisició de participacions entre operadors del servici de comunicació audiovisual i informar les dites operacions quan, per constituir operacions de concentració, hagen de ser autoritzades per la Comissió Nacional de la Competència.

g) Certificar l'emissió en cadena per part dels prestadors del servici de comunicació audiovisual radiofònica que així ho comunicaren, i instar-ne la inscripció, quan siga procedent, en el Registre Estatal de Prestadors de Servicis de Comunicació Audiovisual.

h) Vetlar pel manteniment d'un mercat audiovisual competitiu, transparent i fiable en els sistemes de mesurament d'audiències, i plural.

i) Vigilar el compliment de la missió de servici dels prestadors del servici públic de comunicació audiovisual i l'adequació dels recursos públics assignats per a això.

j) Avaluar l'efecte de nous entrants tecnològics en el mercat audiovisual, i de nous servicis significatius en relació amb possibles modificacions en la definició i l'ampliació de la comanda de servici públic.

k) Arbitrar, quan així s'haja acordat prèviament per les parts, en els conflictes que puguen sorgir entre els prestadors de servicis de comunicació audiovisual, així com en aquells que es produïsquen entre productors audiovisuals, proveïdors de continguts, titulars de canals i prestadors de servicis de comunicació audiovisual. A estos efectes, els laudes que dicte tindran els efectes establerts en la Llei 60/2003, de 23 de desembre d'Arbitratge; la revisió, anul·lació i execució forçosa s'ajustaran al que disposa l'esmentada llei.

l) Exercir les competències que esta llei li conferix en relació amb el cine.

m) L'exercici de la potestat sancionadora en els termes que preveu esta llei.

n) Vetlar pel compliment de totes les disposicions d'esta llei i exercir les facultats en esta previstes per a garantir l'exercici dels drets i el compliment de les obligacions reconegudes en esta.

o) Vetlar per la promoció de l'alfabetització mediàtica en l'àmbit audiovisual amb la finalitat de fomentar l'adquisició de la màxima competència mediàtica per part de la ciutadania.

p) Exercir totes les atribucions que li atribuïx esta llei i qualssevol altres que li siguen encomanades.

2. El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals assessorarà les Corts Generals, el Govern, els organismes reguladors i, a petició d'estes, les autoritats audiovisuals independents autonòmiques en les matèries relacionades amb el sector audiovisual.

En particular correspon al Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals:

a) Emetre un informe previ sobre els projectes i les disposicions que puguen afectar el sector audiovisual.

b) Proposar al Govern l'elaboració de disposicions de caràcter general relatives a l'activitat audiovisual.

c) Remetre anualment al Govern i a les Corts Generals un informe preceptiu sobre el sector audiovisual.

d) Elaborar estudis, informes, balanços estadístics i dictàmens sobre matèries de la seua competència a instància pròpia o a iniciativa de les Corts Generals o el Govern sobre qualsevol de les matèries de la seua competència.

e) Informar preceptivament en els procediments iniciats, per qualsevol òrgan regulador d'àmbit estatal que afecten o puguen afectar el sector audiovisual.

f) Elaborar un informe anual sobre el nivell d'alfabetització mediàtica, que seguisca els indicadors de mesurament utilitzats per la Comissió Europea o altres indicadors que el mateix Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals pugua considerar d'interés.

3. El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals podrà coordinar la seua activitat amb les autoritats audiovisuals europees i autonòmiques, amb les quals amb este fi subscriurà convenis de col·laboració, amb especial atenció al principi d'eficiència i economia administrativa.

4. El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals col·laborarà amb les administracions responsables de les telecomunicacions, i en particular amb l'Agència Estatal de Radiocomunicacions i la Comissió del Mercat de Telecomunicacions.

Article 48. *Potestats i facultats.*

El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals podrà:

1. Dictar les disposicions i els actes necessaris per a l'adequat exercici de les competències que li atribuïx la present llei i per al desenrotllament d'aquelles normes que l'habiliten expressament a este efecte. Les disposicions adoptaran la denominació d'«Instrucció» quan tinguen caràcter vinculant, i de «Recomanació» en cas contrari.

2. Requerir als prestadors del servei de comunicació audiovisual les dades necessàries per a comprovar el compliment de les seues obligacions. La informació obtinguda serà confidencial i no podrà ser utilitzada per a fins diferents dels previstos en la legislació audiovisual.

3. Realitzar inspeccions, a l'efecte de les quals, el personal dependent del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals té la condició d'autoritat pública.

4. Requerir el cessament d'aquelles pràctiques que contravinguen les disposicions establides en esta llei i les seues normes de desplegament.

5. Adoptar les mesures provisionals necessàries per a garantir l'eficàcia de les seues resolucions en els termes que preveu l'article 72 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

6. Instruir i sancionar les conductes tipificades com a infraccions en esta llei quan es produïsquen en el mercat audiovisual estatal.

CAPÍTOL III

Organització i garanties d'independència

Article 49. *Òrgans directius.*

1. El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals estarà format per la Presidència, la Vicepresidència i set conselleries, els titulars de les quals seran nomenats pel Govern mitjançant un reial decret, a proposta del Congrés dels Diputats per majoria de tres quints entre persones de reconeguda competència en matèries relacionades amb el sector audiovisual en tots els seus vessants.

No obstant això, en la primera designació dels consellers si transcorreguts dos mesos des de la primera votació en el Congrés dels Diputats no s'aconsegueix la majoria requerida de 3/5, esta cambra procedirà a la seua designació per majoria absoluta.

El Consell prendrà les seues decisions per majoria simple. El president tindrà en cas d'empat un vot de qualitat.

Les retribucions dels membres del Consell es fixaran pel Ministeri d'Economia i Hisenda, conforme al règim de càrrecs directius d'entitats semblants.

2. El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals aprovarà un reglament de règim interior en què es determinarà la distribució de competències entre els distints òrgans; els procediments interns de funcionament; els procediments d'ingrés del personal, així com totes les qüestions relatives al funcionament i règim d'actuació que resulten necessàries d'acord amb les previsions d'esta llei. La seua estructura orgànica es determinarà pel Consell de Ministres, mitjançant un reial decret, a proposta del Ministeri de la Presidència, amb un informe previ del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals.

3. Correspon a la Presidència del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals exercir les funcions següents:

- a) La representació legal de l'organisme.
- b) Acordar la convocatòria de les sessions ordinàries i extraordinàries del Consell.
- c) Dirigir i coordinar les activitats de tots els òrgans directius.
- d) Disposar els gastos i ordenar els pagaments que corresponguen.
- e) Subscriure contractes i convenis.
- f) Exercir la direcció superior del personal.
- g) Exercir les facultats que el Consell li delegue de forma expressa.
- h) Presidir el Comité Consultiu.
- i) Exercir les altres funcions que li atribuïx l'ordenament jurídic vigent.

4. Correspon a la Vicepresidència: substituir la Presidència en els casos de vacant, absència o malaltia i exercir les funcions que li siguen delegades, així com en els casos de dimissió del president fins al nomenament pel Congrés dels Diputats del seu substitut amb la majoria requerida per esta llei.

En els casos de vacant, absència o malaltia, serà substituït pel conseller amb més antiguitat en el càrrec i, a igualtat d'antiguitat, pel de més edat.

Article 50. *Estatut personal.*

1. El mandat dels integrants del Consell tindrà una duració de sis anys, no renovable. Si durant el període de duració del seu mandat es produïra el cessament, el seu successor serà nomenat pel temps que reste.

2. El Consell es renovarà parcialment cada tres anys, per grups de quatre i cinc dels seus integrants, alternativament.

3. Els membres del Consell Estatal Audiovisual cessaran en el seu càrrec per les causes següents:

- a) Expiració del termini del seu mandat.
- b) Renúncia acceptada pel Consell.
- c) Separació acordada pel Consell de Ministres i ratificada pel Congrés dels Diputats per majoria de 3/5, després de la instrucció del corresponent expedient, per incapacitat permanent per a l'exercici de la seua funció, incompatibilitat sobrevinguda i incompliment greu de les seues obligacions.
- d) Per sentència ferma condemnatòria per delictes dolós.

4. Els membres del Consell exerciran el seu càrrec amb dedicació exclusiva, absoluta independència del Consell del Govern i dels operadors del sector.

5. Els membres del Consell estaran subjectes al règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

La condició de membre del Consell serà, a més, incompatible amb el manteniment d'interessos econòmics, directes o indirectes, tant en el sector específic de la comunicació audiovisual com en la indústria productora o distribuïdora de continguts per a este i les seues indústries auxiliars, així com en el sector de les telecomunicacions o de servicis de societat de la informació. Les dites incompatibilitats seran exigibles durant el seu mandat i fins a dos anys després de la data del seu cessament.

6. El règim de personal de l'ens serà el previst en el títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Article 51. *Comité Consultiu.*

1. El Comité Consultiu és l'òrgan de participació ciutadana i d'assessorament del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals.

2. El Comité Consultiu estarà presidit pel president del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals, que no disposarà de vot en relació amb els seus informes.

El nombre de membres del Comitè i la forma de la seua designació es determinarà reglamentàriament. Els membres seran designats en representació dels prestadors del servei de comunicació audiovisual d'àmbit estatal, de les organitzacions representatives del sector de la producció audiovisual i dels anunciants, dels sindicats més representatius del sector a nivell estatal, d'associacions de defensa dels usuaris dels serveis de comunicació audiovisual, amb representació acreditada en àmbit estatal, així com del Consell de Consumidors i Usuaris.

3. El Comitè Consultiu del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals serà convocat cada quatre mesos a fi de ser informat periòdicament pel Consell de les actuacions desenrotllades per este. En tot cas, el Comitè Consultiu tindrà com a facultats:

- a) Informar amb caràcter general sobre les orientacions de la política audiovisual, la situació del sector i l'oferta de programació dels serveis de comunicació audiovisual;
- b) Ser consultat respecte de les propostes de disposicions del Consell i sobre els criteris d'interpretacions i aplicació del règim d'infraccions i sancions previstes en esta llei.
- c) Informar i assessorar a petició del Consell sobre tots aquells assumptes que els siguen sotmesos a la seua consideració;
- d) Elevar al Consell qualssevol informes i propostes que crega oportuns relacionats amb el funcionament del sector audiovisual.

4. La condició de membre del Comitè Consultiu no exigirà dedicació exclusiva ni donarà dret a remuneració.

Article 52. *Garantia patrimonial i financera.*

1. El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals comptarà amb patrimoni propi i independent del patrimoni de l'Administració General de l'Estat, que serà determinat reglamentàriament.

Els recursos del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals estaran integrats per:

- a) Els béns i valors que constituïxen el patrimoni i els productes i les rendes d'este i les taxes proporcionades i equitatives que perceba per la realització de les seues activitats o la prestació dels seus servicis.
- b) Les transferències que, amb càrrec al Pressupost de l'Estat, efectue el Ministeri de la Presidència.

2. Els ingressos de cada exercici es destinaran a:

- a) Cobrir pèrdues d'exercicis anteriors.
- b) El manteniment de la seua activitat i dels béns que integren el seu patrimoni.

3. El control econòmic i financer del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals es durà a terme per mitjà de comprovacions periòdiques o procediments d'auditoria, a càrrec de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, sense perjuí de les funcions que corresponguen al Tribunal de Comptes.

CAPÍTOL IV

Responsabilitat del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals

Article 53. *Control parlamentari del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals.*

El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals elevarà anualment a les Corts Generals un informe sobre l'exercici de les seues activitats i sobre la situació del mercat audiovisual. La Presidència del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals compareixerà davant de la comissió parlamentària competent per a donar compte d'este informe, així com totes les vegades que siga requerit per a això.

Article 54. *Esgotament de la via administrativa i control jurisdiccional.*

Les disposicions i els actes que dicte el Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals en l'exercici de les potestats administratives que li conferix la present llei posaran fi a la via administrativa i seran recurribles en via contenciosa administrativa.

TÍTOL VI

Règim sancionador bàsic

Article 55. *Principis generals.*

El procediment sancionador en matèria audiovisual es regirà pels principis generals previstos en el capítol II del títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i el seu desplegament reglamentari.

Article 56.

Les comunitats autònomes exerciran les competències de supervisió, control i protecció activa per a garantir el compliment del que preveu esta llei i, si és el cas, la potestat sancionadora en relació amb els servicis de comunicació audiovisual l'àmbit de cobertura dels quals, siga quin siga el medi de transmissió empleat, no sobrepassa els seus respectius límits territorials. També seran competents en relació amb els servicis audiovisuals la prestació dels quals es realitze directament per estes o per entitats a les quals hagen conferit la seua gestió dins del corresponent àmbit autonòmic.

Article 57. *Infraccions molt greus.*

Són infraccions molt greus:

1. L'emissió de continguts que de forma manifesta fomenten l'odi, el menyspreu o la discriminació per motius de naixement, raça, sexe, religió, nacionalitat, opinió o qualsevol altra circumstància personal o social.
2. L'emissió de comunicacions comercials que vulnereu la dignitat humana o utilitzen la imatge de la dona amb caràcter vexatori o discriminatori.
3. L'incompliment en més d'un 10% dels deures de reservar el percentatge de temps d'emissió anual destinat a obres europees i de finançament anticipat de la producció europea de pel·lícules cinematogràfiques, pel·lícules i sèries per a televisió, així com documentals i pel·lícules i sèries d'animació, establits en els apartats 2 i 3 de l'article 5.
4. La difusió del nom, la imatge o altres dades que permeten la identificació dels menors en el context de fets delictius o en emissions que discutisquen la seua tutela o filiació.
5. La comissió dos vegades en un dia i en un mateix canal de comunicació audiovisual de la infracció greu prevista en l'article 58.6.
6. La prestació del servici de comunicació audiovisual sense disposar de la corresponent llicència o sense haver complit el deure de comunicació prèvia.
7. L'alteració no autoritzada de qualsevol dels paràmetres tècnics d'emissió que vinguen definits en la concessió d'ús privatiu de l'espectre radioelèctric a què es fa referència en l'article 24.2 d'esta llei, així com de les característiques recollides en el projecte tècnic que haja sigut aprovat per l'Agència Estatal de Radiocomunicacions per a la posada en marxa de les emissions.
8. La prestació del servici de comunicació audiovisual basat en una comunicació prèvia sense eficàcia, per trobar-se incursa en algun dels supòsits previstos en l'article 23.2.
9. La prestació del servici de comunicació audiovisual basat en una sol·licitud el titular de la qual estiga incurs en qualsevol de les circumstàncies previstes en l'article 26.

10. L'incompliment de les condicions essencials de la llicència previstes en l'article 24 d'esta llei, tres vegades en sis mesos.

11. L'incompliment del deure d'inscripció en el registre previst en esta llei o l'aportació a este de dades falses.

12. La subscripció de negocis jurídics de transmissió o arrendament de la llicència de prestació del servici, sense complir els requisits requerits en l'article 29.

13. L'incompliment de les resolucions dictades per l'autoritat audiovisual competent per a restablir el pluralisme en el mercat audiovisual, en aplicació de les previsions contingudes en els articles 4, 36 i 37 d'esta llei.

14. L'acumulació de quatre infraccions greus en un mateix any natural.

Article 58. *Infraccions greus.*

Són infraccions greus:

1. L'incompliment del deure d'identificació plena previst en l'article 6.1.

2. La vulneració durant més de tres dies en un període de deu dies consecutius del deure previst en l'article 6.2 de donar a conèixer amb una antelació de tres dies i per mitjà d'una guia electrònica la programació del canal de televisió.

3. La vulneració de la prohibició i, si és el cas, de les condicions d'emissió de continguts perjudicials per al menor, previstes en l'article 7.2.

4. L'incompliment en un canal, durant més de cinc dies en un període de deu dies consecutius, dels deures d'accessibilitat previstos en els apartats 2 i 3 de l'article 8.

5. L'incompliment de les instruccions i decisions de l'autoritat audiovisual.

6. L'incompliment del límit de temps d'emissió per hora de rellotge dedicat a la publicitat i a la televenda, establert en l'article 14.1, quan excedisca un 20% del que permet.

7. L'incompliment de la resta de les condicions establides en esta llei per a la realització de les distintes formes de comunicació comercial previstes en els articles 14, 15, 16 i 17 que no estiguen incloses en la tipificació de l'apartat anterior.

L'incompliment en la mateixa comunicació comercial de dos o més condicions de les previstes en eixos articles només donarà lloc a una sanció. Així mateix, l'incompliment d'una de les condicions previstes en els esmentats articles no podrà donar lloc, a més, a la sanció per comunicació comercial encoberta.

8. L'emissió de comunicacions comercials encobertes, que utilitzen tècniques subliminars, que fomenten comportaments nocius per a la salut en els termes establits en l'apartat 3 de l'article 18, que fomenten comportaments nocius per al medi ambient o per a la seguretat de les persones, o que siguen de naturalesa política, excepte els casos d'excepció legal, o que incórreguen en les prohibicions establides en la normativa de publicitat.

9. L'incompliment del deure de permetre als restants prestadors l'emissió d'un breu resum informatiu, en els termes i amb les condicions establides per l'article 19 en el seu apartat 3.

10. L'incompliment de les obligacions d'emissió en obert i de venda de l'emissió dels esdeveniments d'interés general per a la societat previstes, respectivament, en els apartats 2 i 3 de l'article 20.

11. La negativa, la resistència o l'obstrucció que impedisca, dificulte o retarde l'exercici de facultats d'inspecció de l'autoritat competent.

12. L'incompliment dels codis d'autoregulació de conducta a què es referix l'article 12 d'esta llei.

13. L'acumulació de quatre infraccions lleus en un mateix any natural.

Article 59. *Infraccions lleus.*

Són infraccions lleus:

1. L'incompliment del deure d'atendre un requeriment d'informació dictat per l'autoritat competent, així com retardar injustificadament la seua aportació quan resulte exigible d'acord amb el que disposa esta llei.
2. L'incompliment de la resta de deures i obligacions establides en esta llei que no estiguen tipificades com a infraccions greus o molt greus.
3. L'incompliment de les condicions no essencials de la llicència.

Article 60. *Sancions.*

1. Les infraccions molt greus seran sancionades:

a) En tot cas, amb una multa de 500.001 fins a 1.000.000 d'euros per als servicis de comunicació audiovisual televisiva i de 100.001 a 200.000 per als radiofònics, per als prestadors del servici de comunicació electrònica i per als prestadors de servici de catàleg de programes.

b) Podran ser, a més, sancionades amb la revocació de la llicència per a prestar el servici de comunicació audiovisual per ones hertzianes terrestres i el consegüent cessament de la prestació del servici en els supòsits següents:

Quan el prestador haja comés la infracció molt greu prevista en l'article 57.13.

Quan el prestador haja sigut sancionat com a mínim en tres ocasions, mitjançant una resolució administrativa ferma i en un termini no superior a dos anys, per la comissió de les infraccions molt greus previstes en els apartats 3, 9 i 12 de l'article 57.

En cap cas es podrà proposar el cessament de les activitats dels prestadors de servici públic audiovisual com a prestadors de servici que són i no llicenciataris, encara que, si incorren en alguns dels casos previstos en este punt, serà causa de cessament per als seus responsables i podrà ser reclamat per l'autoritat audiovisual competent davant dels òrgans que corresponguen.

c) Podran ser a més sancionades amb l'extinció dels efectes de la comunicació prèvia i el consegüent cessament de la prestació del servici de comunicació audiovisual en els supòsits següents:

Quan el prestador haja comés la infracció molt greu prevista en l'article 57.13.

Quan el prestador haja comés, com a mínim en tres ocasions i en un termini no superior a dos anys, la infracció molt greu prevista en l'apartat 3 de l'article 57.

En cap cas es podrà proposar el cessament de les activitats dels prestadors de servici públic audiovisual com a prestadors de servici que són i no llicenciataris, encara que, si incorren en alguns dels casos previstos en este punt, serà causa de cessament per als seus responsables i podrà ser reclamat per l'autoritat audiovisual competent davant dels òrgans que corresponguen.

d) En el cas de les infraccions previstes en els apartats 6, 7 i 8 de l'article 57, a més de la multa, s'imposarà el cessament de les emissions, i es precintaran provisionalment els equips i les instal·lacions utilitzats per a realitzar l'emissió.

2. Les infraccions greus seran sancionades amb una multa de 100.001 fins a 500.000 euros per a servicis de comunicació audiovisual televisiva i de 50.001 a 100.000 per als radiofònics, per als prestadors del servici de comunicació electrònica i per als prestadors de servici de catàleg de programes.

3. Les infraccions lleus seran sancionades amb una multa de fins a 100.000 euros per als servicis de comunicació televisiva i fins a 50.000 per als radiofònics, per als prestadors del servici de comunicació electrònica i per als prestadors de servici de catàleg de programes.

4. La quantia de la sanció que s'impose, dins dels límits indicats, es graduarà tenint en compte, a més del que preveu l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, els criteris següents:

- a) La inclusió de la conducta sancionada en un codi d'autoregulació que obligue l'infractor com a conducta prohibida.
- b) Haver sigut sancionat per resolució administrativa ferma pel mateix tipus d'infracció en el termini dels tres anys anteriors.
- c) La gravetat de les infraccions comeses en el termini anterior de tres anys pel subjecte al qual se sanciona.
- d) La repercussió social de les infraccions.
- e) El benefici que haja reportat a l'infractor el fet objecte de la infracció.

5. L'autoritat competent per a la imposició podrà acordar que la sanció comporte l'obligació de difondre'n la part resolutiva.

Les quanties assenyalades en este article seran actualitzades periòdicament pel Govern, tenint en compte la variació dels índexs de preus de consum.

Article 61. *Responsabilitat per la comissió d'infraccions.*

1. La responsabilitat administrativa per les infraccions de la present llei és exigible al prestador del servei de comunicació audiovisual. També serà aplicable, quan siga procedent d'acord amb esta llei, als prestadors del servei radiofònic i als prestadors dels serveis de comunicació electrònica i de catàleg de programes.

A l'efecte de la correcta dilucidació de la responsabilitat administrativa, els prestadors del servei hauran d'arxivar durant un termini de sis mesos a comptar de la data de la seua primera emissió, tots els programes emesos, incloent-hi les comunicacions comercials, i registrar les dades relatives a estos programes.

2. No incorrerà en responsabilitat administrativa el prestador del servei de comunicació audiovisual, ni els prestadors dels serveis de comunicació electrònica i de servei de catàleg de programes, quan emeten comunicacions comercials elaborades per persones alienes al prestador i que suposen una infracció d'acord amb la normativa vigent sobre publicitat.

No obstant això, el prestador del servei haurà de cessar en l'emissió d'esta comunicació comercial al primer requeriment de l'autoritat audiovisual o de qualsevol organisme d'autoregulació a què pertanga.

3. L'infractor haurà de reposar la situació alterada al seu estat originari i rescabalar els danys i perjudicats causats, sempre que tècnicament siga possible. L'autoritat competent per a la resolució de l'expedient sancionador pot imposar multes coercitives de fins a 30.000 euros diaris per al compliment d'estes obligacions.

Disposició addicional primera. *Constitució de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions.*

1. La constitució efectiva de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions tindrà lloc en el moment de l'aprovació del seu estatut conforme al règim establert en la Llei 28/2006 de 18 de juliol, d'Agències Estatals per a la Millora dels Serveis Públics.

2. Correspon a l'Agència Estatal de Radiocomunicacions la funció de control de l'espai radioelèctric i de la seua protecció activa davant de l'ocupació o l'ús efectiu il·legal del mateix d'acord amb els requisits, i conforme al procediment, que es determinaran reglamentàriament. En el seu estatut i funcions caldrà ajustar-se al que preveuen els articles 45 i 47 de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions.

3. Per a l'aplicació de l'article 56 d'esta llei, l'Agència Estatal de Radiocomunicacions podrà encomanar l'execució d'algunes de les seues funcions a les comunitats autònomes.

Disposició addicional segona. *Participació de les comunitats autònomes en la planificació estatal de l'espai radioelèctric.*

La planificació de l'espai radioelèctric serà elaborada amb la participació de les comunitats autònomes a través d'instruments de cooperació previstos en la legislació general.

A estos efectes, el Govern demanarà informes de les comunitats autònomes a l'hora d'habilitar bandes, canals i freqüències per a la prestació de servicis de comunicació audiovisual que afecten el territori de les dites comunitats autònomes.

Disposició addicional tercera.

Els prestadors de servicis de comunicació audiovisual, els productors audiovisuals, els proveïdors de continguts i els titulars de canals podran sotmetre les seues controvèrsies al coneixement del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals o als òrgans que amb este fi creen les comunitats autònomes, en l'exercici de les seues competències respectives, amb subjecció a la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge.

Disposició addicional quarta. *Règim especial aplicable a Canàries.*

1. Segons les especials circumstàncies de llunyania, insularitat i dispersió poblacional que concorren a Canàries com a regió ultraperifèrica, així com a la necessitat que suposen les telecomunicacions de banda ampla per a la comunicació de continguts audiovisuals, el Govern establirà en el termini màxim de sis mesos les mesures compensatòries que per raons de cohesió territorial siguen necessàries per a compensar el sobrecost que afronten els operadors per a desplegar servicis de banda ampla a Canàries, a causa dels trams troncats de les xarxes de telecomunicacions que interconnecten les illes Canàries entre si i estes amb la resta del territori espanyol, i, amb això, equiparar la disponibilitat i condicions d'accés a tot tipus de servicis audiovisuals de banda ampla en totes les illes Canàries amb les de la resta de l'Estat.

2. Estes mesures compensatòries seran finançades amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat.

Disposició addicional quinta. *Gestió directa del servici públic de ràdio i televisió de titularitat estatal.*

1. S'encomana a la societat mercantil estatal Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola, SA, la gestió directa del servici públic de la ràdio, la televisió, els servicis connexos i interactius i d'informació en línia de titularitat estatal en els termes que es definixen per la Llei 17/2006, de 5 de juny, de Ràdio i Televisió de Titularitat Estatal i per la Llei 8/2009, de 28 d'agost, de Finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola.

L'endemà a l'entrada en vigor d'esta llei, s'iniciaran totes les actuacions i operacions que a este efecte es requerisquen, de conformitat amb la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre Modificacions Estructurals de les Societats Mercantils, procedint-se pel Consell de Ministres a adoptar els acords que, si és el cas, siguen necessaris per a l'extinció de la Societat Mercantil Estatal Ràdio Nacional d'Espanya, SA (SME RNE SA), i la Societat Mercantil Estatal Televisió Espanyola, SA (SME TVE SA), i que garantiran la subrogació de Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola, SA (Corporació RTVE), en la posició jurídica de totes dos societats.

La Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola, SA, començarà a prestar directament el servici públic de la ràdio, la televisió, els servicis connexos i interactius i d'informació en línia de titularitat estatal, l'endemà de l'atorgament de les corresponents escriptures públiques de cessió global d'actius i passius per part de SME TVE, SA, i SME RNE, SA, en què es determinaran les aportacions no dineràries, amb el seu valor en euros, que respecte d'això s'atribuïsquen.

Les aportacions no requeriran l'informe d'expert independent.

2. Fins que es procedisca a l'autorització de les operacions descrites en l'apartat anterior, les societats mercantils estatals Ràdio Nacional d'Espanya, SA (SME RNE, SA.), i Televisió Espanyola SA (SME TVE, SA), continuaran regint-se pel que disposa la Llei 17/2006, de 5 de juny.

3. El règim especial previst en el capítol VIII del títol VII del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, serà aplicable a l'operació de cessió global d'actius i passius de SME TVE, SA, i SME RNE, SA, a la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola, SA.

Totes les operacions societàries, les transmissions patrimonials i els actes derivats directament o indirectament de l'aplicació d'esta disposició estaran exempts de qualsevol tribut estatal, autonòmic o local, així com del pagament de qualsevol aranzel o honorari professional meritats per la intervenció de fedataris públics i de registradors de la propietat i mercantils.

4. La Corporació RTVE succeirà SME TVE, SA, i SME RNE, SA, en tots els béns, contractes i, en general, drets i obligacions que deriven de la cessió global d'actius i passius a què es referixen els paràgrafs anteriors. Amb este fi, la Corporació RTVE quedarà subrogada en la mateixa posició jurídica que tenia SME TVE, SA, i SME RNE, SA, en tots els seus béns, drets, obligacions, relacions jurídiques i procediments administratius o judicials en curs. La subrogació de la Corporació RTVE en els contractes d'arrendaments d'immobles de què foren titulars SME RNE, SA, i SME TVE, SA, no donarà lloc per si sola a l'extinció dels contractes d'arrendament ni a l'augment de la renda o a la percepció de cap quantitat per l'arrendador.

Igualment, la Corporació RTVE se subrogarà en la mateixa posició jurídica que tenien les esmentades entitats en les relacions jurídiques, els drets i les obligacions de naturalesa laboral i de seguretat social de tots els treballadors que s'hi incorporen i es respectarà la categoria professional, l'antiguitat i els drets econòmics i socials adquirits pel personal mencionat.

5. SME TVE, SA, i SME RNE, SA, quedaran extingides una vegada inscrites en el Registre Mercantil les escriptures públiques de cessió global d'actius i passius a Corporació RTVE.

Disposició addicional sexta.

Els operadors de comunicació audiovisual estaran obligats a preservar i a conservar l'arxiu d'imatges en moviment i àudio.

Disposició transitòria primera. *Procediment aplicable en els concursos convocats d'acord amb la legislació anterior.*

1. Els concursos d'adjudicació de concessions per a la gestió indirecta del servici d'interés general de ràdio i televisió d'àmbit estatal no resolts abans de l'entrada en vigor d'esta llei, continuaran la seua tramitació d'acord amb el procediment previst en la normativa vigent al moment de la convocatòria del concurs.

2. Una vegada resolt el concurs l'autoritat competent transformarà la concessió en llicència.

La vigència de les noves llicències serà la prevista en la llei.

Disposició transitòria segona. *Drets reconeguts i títols atorgats abans de l'entrada en vigor d'esta llei.*

1. Les concessions per a la gestió indirecta del servici públic de ràdio o televisió per ones hertzianes terrestres d'àmbit estatal, autonòmic o local, que no hagen sigut declarades extingides a l'entrada en vigor de la present llei, s'han de transformar en llicències per a la prestació del servici de comunicació audiovisual.

La vigència de les noves llicències serà de quinze anys a comptar de la data de transformació de les concessions.

2. Els titulars de les concessions han de sol·licitar a l'autoritat competent la corresponent transformació del títol habilitant, en el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei.

L'autoritat competent, una vegada rebuda la sol·licitud, procedirà a dictar una resolució expressa que transforme la concessió en llicència i a realitzar la seua inscripció en el registre corresponent.

Transcorregut el termini de dos mesos sense que s'haja sol·licitat la transformació, les concessions quedaran extingides.

3. Queden extingides des de l'entrada en vigor d'esta llei, les autoritzacions per a la prestació del servei de comunicació audiovisual televisiva per satèl·lit i les autoritzacions per a la prestació del servei de comunicació audiovisual per cable.

L'autoritat audiovisual competent procedirà d'ofici a la inscripció en el registre que corresponga dels antics titulars d'autoritzacions.

4. L'article 25.4 no serà aplicable a les participacions en el capital social de persones jurídiques titulars d'una concessió convertible en llicència, pertanyents a persones físiques i jurídiques nacionals de països que no siguen membres de l'Espai Econòmic Europeu que sobrepassen, a l'entrada en vigor d'esta llei, les limitacions previstes en l'esmentat article.

5. Els prestadors de titularitat pública del servei d'interés econòmic general de comunicació audiovisual d'àmbit autònom mantindran la seua activitat d'acord amb el règim previst en les corresponents normes de concessió.

Disposició transitòria tercera. Conversió dels actuals registres de societats concessionàries per a la gestió indirecta del servei públic essencial de la televisió; d'empreses radiodifusores, especial d'operadors de cable i creació del Registre Estatal de Prestadors del Servei de Comunicació Audiovisual.

1. La creació del Registre Estatal de Prestadors del Servei de Comunicació Audiovisual extingirà els actuals registres de societats concessionàries per a la gestió indirecta del servei públic essencial de la televisió, d'empreses radiodifusores i l'especial d'operadors de cable.

2. Després de l'entrada en vigor d'esta llei, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions procedirà a transferir al Consell Estatal de Mitjans Audiovisuels el Registre de Societats Concessionàries per a la gestió indirecta del servei públic essencial de la televisió, el Registre d'Empreses Radiodifusores i les inscripcions contingudes en el registre creat en aplicació del que disposa la disposició addicional deu de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, així com tots els expedients que continguen les autoritzacions administratives per al servei de difusió de televisió per satèl·lit i les seues modificacions, atorgades per a la prestació d'este servei de difusió.

3. Els òrgans competents inscriuran en els nous registres als anteriors titulars, una vegada transformat el seu títol habilitant segons el que preveu la disposició transitòria segona.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori d'incompatibilitats de llicències.

Fins a la data de cessament efectiu de les emissions de televisió amb tecnologia analògica, la limitació de titularitat de llicències no serà aplicable en cas que se simultaniege una llicència per a emetre en analògic i una altra que empre exclusivament tecnologia digital.

Disposició transitòria quinta. *Servicis de suport per a les persones amb discapacitat.*

1. Els servicis d'accessibilitat de les persones amb discapacitat en la programació dels canals a què es referix l'article 8 hauran d'haver aconseguit el 31 de desembre de cada any els següents percentatges i valors:

	2010	2011	2012	2013
Subtitulació	25%	45%	65%	75%
Hores llengua signes	0,5	1	1,5	2
Hores audiodescripció	0,5	1	1,5	2

2. Els servicis d'accessibilitat de les persones amb discapacitat en la programació dels canals de servici públic hauran d'haver aconseguit el 31 de desembre de cada any els següents percentatges i valors:

	2010	2011	2012	2013
Subtitulació	25%	50%	70%	90%
Hores llengua signes	1	3	7	10
Hores audiodescripció	1	3	7	10

3. S'autoritza el Govern per a ampliar reglamentàriament els terminis de l'apartat anterior d'acord amb l'evolució del mercat audiovisual, el procés d'implantació de la tecnologia digital i el desenrotllament dels mitjans tècnics disponibles en cada moment.

4. Fins al final definitiu de les emissions de televisió amb tecnologia analògica, les obligacions d'interpretació de la llengua de signes i d'audiodescripció no seran exigibles a les emissions en analògic.

5. Els canals de televisió de nova emissió han d'aconseguir els temps i percentatges fixats en l'article 8 en el termini de quatre anys, extrapolant l'escala de l'apartat 1.

Disposició transitòria sexta. *Catàleg d'esdeveniments d'interés general per a la societat.*

Fins que no s'aprove pel Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals el catàleg d'esdeveniments d'interés general per a la societat, s'emetrà en directe i obert, i per a tot el territori de l'Estat, un partit de futbol per cada jornada de la Lliga de primera divisió, així com les semifinals i la final de la Copa del Rei de futbol, sempre que hi haja algun canal de televisió en obert interessat a emetre'l.

Disposició transitòria setètima. *El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals.*

Fins a l'efectiva constitució del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals les seues funcions seran exercides per l'òrgan administratiu competent.

Per al cas de l'obligació de finançament establert en l'article 5 d'esta llei, seguirà en vigor el que disposa el Reial Decret 1652/2004, de 8 de juliol, pel qual s'aprova el reglament que regula la inversió obligatòria per al finançament anticipat de pel·lícules cinematogràfiques i pel·lícules per a televisió, europees i espanyoles, en tot el que es referix a autoritats competents i procediment aplicable.

Disposició transitòria octava. *Primer mandat dels membres del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals.*

No obstant el que disposa l'article 50 d'esta llei, el primer mandat de quatre dels integrants del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals durarà tres anys.

En la primera sessió del Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals es determinarà per sorteig, o de forma voluntària, quins quatre consellers cessaran transcorregut el termini de tres anys des del seu nomenament.

Disposició transitòria novena. *Millora tecnològica i aprofitament del domini públic radioelèctric per a la prestació del servei de comunicació audiovisual.*

Les millores tecnològiques que permeten un major aprofitament del domini públic radioelèctric per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual no ampliaran, no obstant això, el gaudi del nombre de canals individuals o dins d'un múltiplex l'emissió del qual per ones hertzianes terrestres s'haja habilitat per mitjà d'una concessió o llicència abans o després de l'entrada en vigor d'esta llei.

Disposició transitòria deu. *Revisió de la planificació i de les concessions per a la gestió de les televisions locals per ones hertzianes.*

1. Les concessions per a la gestió de televisions locals per ones hertzianes, tant les atribuïdes a les administracions locals com a particulars, que no hagen iniciat les emissions dins del termini establert en la normativa vigent en el moment del seu atorgament, quedaran automàticament extingides sis mesos després de l'entrada en vigor d'esta llei.

2. Així mateix, quedaran automàticament extingides quatre mesos després de l'entrada en vigor d'esta llei les concessions per a la gestió de televisions locals per ones hertzianes, tant les atribuïdes a les administracions locals com a particulars, que hagen interromput les emissions i es trobaren en la dita situació en el moment de la publicació de la present norma.

En el termini de díhuit mesos a comptar de l'entrada en vigor de la present llei, l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, conjuntament amb les comunitats autònomes, procedirà durant sis mesos a la revisió del Pla Tècnic Nacional de la Televisió Local amb la finalitat de racionalitzar el seu contingut.

3. Mentres es procedix a la revisió que s'establix en l'apartat anterior, les autoritats audiovisuals competents s'abstindran de convocar i de resoldre concursos públics per a l'atorgament de títols habilitants per a la gestió de televisions locals.

Disposició transitòria onze. *Cobertura de la televisió digital terrestre a Canàries.*

En el procés d'extensió de cobertura de la televisió digital terrestre es tindran en consideració les circumstàncies especials que concorren a Canàries com a regió ultraperifèrica, de manera que les cobertures aconseguides pel servei de televisió digital terrestre de cobertura estatal siguen equivalents a les de les restants comunitats autònomes espanyoles, i que asseguren així mateix un nivell equivalent de cobertura per a cada una de les illes.

Disposició transitòria dotze. *Vigència dels contractes d'adquisició dels drets de les competicions futbolístiques.*

Els contractes d'adquisició dels drets de les competicions futbolístiques vigents a l'entrada en vigor de la present llei continuaran sent vàlids fins a la finalització d'estos, sempre que esta finalització tinga lloc en el termini de quatre anys des de l'entrada en vigor. En cas contrari, una vegada transcorregut l'esmentat termini de quatre anys des de l'entrada en vigor de la llei, els contractes expiraran forçosament.

Disposició transitòria tretze. *Emissió de comunicació comercial audiovisual.*

La secció 2a. del capítol II del títol II de la llei serà aplicable transcorreguts tres mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei.

Disposició transitòria catorze. *Serveis de comunicació comunitaris sense ànim de lucre existents.*

1. Els serveis de comunicació comunitaris sense ànim de lucre que estiguen en funcionament amb anterioritat a l'1 de gener de 2009, a l'empara de la disposició addicional dihuitena de la llei 56/2007, de Mesures d'Impuls de la Societat de la Informació (LISI),

optaran a llicències o autoritzacions en l'àmbit de cobertura en què prestaven la seua activitat.

2. Respectant els àmbits competencials existents, tant el procediment de concessió de la llicència com la concreció del marc d'actuació dels serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre es desenrotllaran reglamentàriament en un termini màxim de dotze mesos des de l'entrada en vigor de la present llei.

Disposició transitòria quinze. *Digitalització del servei de radiodifusió sonora terrestre.*

1. En el termini de díhuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'esta llei, el Govern aprovarà el pla tècnic de digitalització integral del servei de radiodifusió sonora terrestre. Este pla s'elaborarà respectant les actuals concessions per a la gestió dels serveis de radiodifusió sonora per ones mitges (hectomètriques), de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència, de radiodifusió sonora digital terrenal, que s'adaptaran i transformaran dins de la nova tecnologia digital.

2. El Govern promourà, per a la confecció i el desenrotllament del pla de digitalització de la radiodifusió sonora terrestre, la millor concertació amb els sectors empresarials, públics i privats, de la radiodifusió sonora terrestre, de les empreses de telecomunicacions que presten serveis suport del servei de difusió, de les empreses del sector de l'electrònica i de les empreses del sector automobilístic, entre altres.

Dins del termini de dotze mesos, a comptar de l'entrada en vigor d'esta llei, el Govern presentarà a la Comissió i al Consell europeus, segons corresponga, una proposta de coordinació dels Estats de la Unió per a la digitalització global i conjunta dels serveis de radiodifusió terrestre.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que disposa la present llei. I en concret, queden expressament derogades:

1. La Llei 4/1980, de 10 de gener, de l'Estatut de la Ràdio i la Televisió.
2. La Llei 46/1983, de 26 de desembre, del Tercer Canal de Televisió.
3. La Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'Ordenació de les Telecomunicacions.
4. La Llei 10/1988, de 3 de maig, de Televisió Privada.
5. La Llei 11/1991, de 8 d'abril, d'Organització i Control de les Emissores Municipals de Ràdio.
6. La Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres, relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva.
7. La Llei 37/1995, de 12 de desembre, de Telecomunicacions per Satèl·lit, pel que fa als serveis de comunicació audiovisual per satèl·lit.
8. La Llei 41/1995, de 22 de desembre, de Televisió Local per Ones Terrestres.
9. La Llei 21/1997, de 3 de juliol, Reguladora de les Emissions i Retransmissions de Competicions i Esdeveniments esportius.
10. La disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.
11. La disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.
12. La disposició addicional segona de la Llei 15/2001, de 9 de juliol, de Foment i Promoció de la Cinematografia i el Sector Audiovisual.
13. Les disposicions addicionals deu i transitòries sexta, octava i deu de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions.
14. La disposició addicional trenta de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.
15. La Llei 10/2005, de 14 de juny, de Mesures Urgents per a l'Impuls de la Televisió Digital Terrestre, de Liberalització de la Televisió per Cable i de Foment del Pluralisme,

excepte l'article 5, que modifica el Reial Decret Llei 1/1998, de 27 de febrer, sobre infraestructures comunes en els edificis per a l'accés als servicis de telecomunicació, i excepte la disposició addicional segona, relativa a la garantia d'accessibilitat per a persones amb discapacitat i la disposició addicional setèima, relativa a la cobertura per satèl·lit del servici de televisió digital terrestre d'àmbit estatal.

16. Llei 7/2009, de 3 de juliol, de Mesures Urgents en Matèria de Telecomunicacions.

17. Reial Decret Llei 11/2009, de 13 d'agost, pel qual es regula per a les concessions d'àmbit estatal, la prestació del servici de televisió digital terrestre de pagament per mitjà d'accés condicional.

18. El punt 6 de la lletra a) de l'annex (definicions) de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.*

Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional deu de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, que quedarà redactat en els termes següents:

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Consell de Seguretat Nuclear, la Corporació RTVE, les universitats no transferides, l'Agència de Protecció de Dades, l'Institut Espanyol de Comerç Exterior (ICEX), el Consorci de la Zona Especial Canària, la Comissió Nacional d'Energia, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, la Comissió Nacional de la Competència, la Comissió Nacional del Sector Postal i el Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals es regiran per la seua legislació específicament i supletòriament per esta llei.

El Govern i l'Administració General de l'Estat exerciran respecte d'estos organismes les facultats que la normativa de cada un d'estos els assigne, si és el cas, amb estricta respecte als seus corresponents àmbits d'autonomia.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 17/2006, de 5 de juny, de la Ràdio i Televisió de Titularitat Estatal.*

La Llei 17/2006, de 5 de juny, de la Ràdio i Televisió de Titularitat Estatal, queda modificada en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat com segueix:

«1. S'atribuïx a la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola, SA, Corporació RTVE, la gestió del servici públic de ràdio i televisió en els termes que es definixen en esta llei.»

Dos. L'apartat 4 de l'article 3 queda redactat com segueix:

«4. El conjunt de les produccions i emissions de ràdio i televisió efectuades per la Corporació RTVE haurà de complir les obligacions integrades en la funció de servici públic definida en la present llei.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 7 queda sense contingut.

Quatre. L'apartat 2 de l'article 7 queda redactat com segueix:

«2. La Corporació RTVE podrà constituir o participar en el capital de qualsevol classe d'entitats que adopten la forma de societat mercantil i l'objecte social de la qual estiga vinculat amb les activitats i funcions d'aquella, incloent-hi les de servici públic. L'adquisició o la pèrdua de la participació majoritària, directa o indirecta, de la Corporació RTVE en el capital social de les dites societats requerirà la prèvia autorització del Consell de Ministres.»

Cinc. El paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 7 queda suprimit.

Sis. L'apartat 5 de l'article 7 queda redactat com segueix:

«5. La Corporació RTVE no podrà cedir a tercers la producció i l'edició dels programes informatius i d'aquells que expressament determine el manat marc.»

Set. L'apartat 2 de l'article 11 queda redactat com segueix:

«2. Sense perjudi del que estableix el número anterior, dos dels membres del Consell a elegir pel Congrés, ho seran a proposta dels dos sindicats més representatius a nivell estatal amb implantació en la Corporació.»

Huit. La lletra d) de l'apartat 4 de l'article 16 queda redactada com segueix:

«d) Supervisar la labor de la direcció de la Corporació RTVE i de les seues societats filials.»

Nou. La lletra o) de l'apartat 4 de l'article 16 queda redactada com segueix:

«o) Determinar el procediment intern aplicable per la Corporació RTVE per a l'exercici del dret d'accés reconegut en l'article 20.3 de la Constitució.»

Deu. L'apartat 1 de l'article 24 queda redactat com segueix:

«1. Els consells d'informatius són els òrgans interns de participació dels professionals de la informació de la Corporació RTVE per a vetlar per la seua independència i l'objectivitat i la veracitat dels continguts informatius difosos.»

Onze. La lletra d) de l'apartat 2 de l'article 24 queda redactada com segueix:

«d) Informar amb caràcter no vinculant les propostes de nomenament dels directors dels servicis informatius de la Corporació RTVE.»

Dotze. L'apartat 1 de l'article 25 queda redactat com segueix:

«1. La producció i programació de la Corporació RTVE haurà d'ajustar-se al compliment de les seues funcions de servici públic.»

Tretze. L'apartat 3 de l'article 28 queda redactat com segueix:

«3. La Corporació RTVE garantirà la disponibilitat dels mitjans tècnics i humans necessaris per a la realització dels espais per a l'exercici del dret d'accés.»

Catorze. L'article 29 queda redactat com segueix:

«Article 29. *Patrimoni.*

1. La Corporació RTVE tindrà un patrimoni propi. Els béns i drets de la Corporació RTVE seran en tot cas de domini privat o patrimonials.

2. La gestió, administració, explotació i disposició dels béns i drets que integren el patrimoni de la Corporació RTVE es regirà pel que disposa esta llei sobre este i, si no, per l'ordenament privat.»

Quinze. Els apartats 2 i 3 de l'article 30 queden redactats com segueix:

«2. Sense perjudi de l'anterior, l'activitat contractual de la Corporació RTVE es regirà per l'ordenament jurídic privat.

3. Els servicis prestats, si és el cas, per la Corporació RTVE a les seues societats filials estaran remunerats de manera adequada segons els criteris de mercat, devent la Corporació RTVE establir comptes separats a este efecte.»

Setze. El paràgraf primer de l'article 31 queda redactat com seguix:

«La Corporació RTVE, i qualssevol altres societats en què posseísca, directament o indirectament, la majoria del capital social només podran recórrer a l'endeutament per al finançament de les seues inversions en immobilitzat material i immaterial i per a atendre desfasaments temporals de tresoreria.»

Dèsset. El paràgraf primer de l'article 33 queda redactat com seguix:

«Les compensacions pel compliment de les obligacions de servici públic es consignaran en els Pressupostos Generals de l'Estat. Estes compensacions tindran caràcter anual i no podran superar el cost net del servici públic prestat en el corresponent exercici pressupostari. A estos efectes, es considera cost net la diferència entre els costos totals i els seus altres ingressos diferents de les compensacions.»

Díhuit. L'apartat 2 de l'article 35 queda redactat com seguix:

«2. El programa d'actuació plurianual estarà integrat pels estats financers i la documentació exigida per la Llei General Pressupostària i reflectirà les dades economicofinanceres previstes per a l'exercici relatiu al projecte de Pressupostos Generals de l'Estat i als dos exercicis immediatament següents, segons el contracte programa d'acord amb les línies estratègiques i els objectius definits per a la Corporació RTVE.»

Dènou. L'apartat 5 de l'article 37 queda redactat com seguix:

«5. La Corporació RTVE haurà de portar un sistema de comptabilitat analítica que permeta presentar comptes separats de les activitats de servici públic i de la resta d'activitats que realitze, a fi de determinar el cost net a què es referix l'article 33 d'esta llei.»

Vint. El paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 38 queda redactat com seguix:

«Estarà subjecte a una relació laboral especial aquell personal directiu de la Corporació les funcions del qual reunisquen els requisits exigits per l'ordenament perquè el seu contracte siga qualificat com d'alta direcció.»

Vint-i-u. L'apartat 2 de l'article 38 queda redactat com seguix:

«2. El personal d'alta direcció al qual es referix l'apartat anterior estarà subjecte al mateix règim d'incompatibilitats previst en l'article 15 d'esta llei, per als consellers de la Corporació RTVE.»

Vint-i-dos. L'article 42 queda redactat com seguix:

«Article 42. Operacions de fusió, escissió i extinció.

Les operacions de fusió, escissió o extinció de la Corporació RTVE i cada una de les societats participades, directament o indirectament, de forma majoritària requeriran l'autorització prèvia del Consell de Ministres. Així mateix es requerirà la dita autorització prèvia per a la dissolució d'estes per les causes enumerades en els apartats 1, 3, 6 i 7 de l'article 260.1 del Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Societats Anònimes.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 8/2009, de 28 d'agost, de Finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola.*

La Llei 8/2009, de 28 d'agost, de Finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola, queda modificada en els termes següents:

U. L'encapçalament de l'apartat 1 de l'article 2 queda redactat com segueix:

«1. La Corporació RTVE es finançarà amb els recursos següents:»

Dos. L'apartat 3 de l'article 4 queda redactat així:

«3. L'Agència Estatal de Radiocomunicacions gestionarà la taxa sobre reserva de domini públic radioelèctric i la Direcció General del Tresor i Política Financera ordenarà el pagament de l'import del percentatge sobre el rendiment de l'al·ludida taxa a la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola, en la forma i els terminis que reglamentàriament es determinen.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 7 queda redactat com segueix:

«1. La Corporació RTVE podrà obtindre ingressos, sense subcotitzar els preus de la seua activitat mercantil, pels servicis que preste i, en general, per l'exercici de les seues activitats, incloent-hi la comercialització dels seus continguts, tant de producció pròpia com de producció mixta o coproducció, sempre que els ingressos no procedisquen d'activitats de publicitat o de televenda en qualsevol de les seues formes, inclòs el patrocini i l'intercanvi publicitari de productes o programes, ni es tracte d'ingressos derivats de l'accés condicional que no estiguen autoritzats d'acord amb la present llei. No obstant això, es permetran els patrocinis i l'intercanvi publicitari d'esdeveniments esportius i culturals, que s'emmarquen dins de la missió de servici públic de la Corporació, sense valor comercial i sempre que tinguen este sistema com a única possibilitat de difusió i producció.

Excepcionalment, podran emetre's competicions esportives amb contracte de patrocini o altres formes comercials quan estes formen part indivisible de l'adquisició de drets i de la producció del senyal a difondre.

Així mateix, i en funció del que estableix l'article 9.1.k) de la present llei, la Corporació RTVE podrà acceptar patrocinis, sempre que estos només siguen difosos a través dels canals internacionals de televisió.

Els ingressos derivats del que estableixen els dos paràgrafs anteriors es minoraran de les compensacions pel compliment de les obligacions de servici públic consignades en els Pressupostos Generals de l'Estat.»

Quatre. La disposició transitòria primera queda redactada com segueix:

«Disposició transitòria primera. *Emissions de publicitat, televenda i programes d'accés condicional.*

1. A partir de l'entrada en vigor d'esta llei, la Corporació RTVE no podrà emetre publicitat, televenda i, si és el cas, programes d'accés condicional, excepte en els supòsits a què es referixen els apartats 3 i 5 de l'article 7 d'esta llei.

2. No obstant això, quan les emissions de publicitat, televenda i programes d'accés condicional tinguen el seu origen en contractes subscrits per la Corporació RTVE que s'hagen perfeccionat amb tercers en una data fefaent anterior a l'entrada en vigor d'esta llei, les activitats de publicitat, televenda i programació d'accés condicional es desenrotllaran en els termes establits en els respectius contractes, encara que sense que estos puguen ser prorrogats en cap cas.

3. Els ingressos derivats del que estableix l'apartat anterior es minoraran de les compensacions pel compliment de les obligacions de servici públic consignades en els Pressupostos Generals de l'Estat.»

Disposició final quarta. *Mandat marc a la Corporació RTVE.*

L'aprovació de les modificacions legals previstes en les disposicions finals segona i tercera d'esta llei implica l'adaptació o la supressió dels articles que s'hi oposen del mandat marc a la Corporació RTVE aprovat pel Ple del Congrés dels Diputats en la sessió d'este

de l'11 de desembre de 2007 i pel Ple del Senat en la sessió d'este del 12 de desembre de 2007.

Disposició final quinta. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta llei s'incorpora a l'ordenament espanyol la Directiva 2007/65/CE del Parlament Europeu i del Consell d'11 de desembre de 2007, per la qual es modifica la Directiva 89/552/CEE del Consell sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva.

Disposició final sexta. *Títol competencial.*

La present llei es dicta a l'empara de la competència de l'Estat per a dictar legislació bàsica del règim de premsa, ràdio i televisió recollida en l'article 149.1.27a de la Constitució, excepte els articles 5.3, paràgraf nové, 11, 31 i l'apartat 5 de la disposició transitòria segona que es dicten a l'empara de la competència estatal exclusiva en matèria de telecomunicacions, prevista per l'article 149.1.21a de la Constitució.

Les previsions d'esta llei s'apliquen a totes les comunitats autònomes respectant, en tot cas, les competències exclusives i compartides en matèria de mitjans de comunicació i d'autoorganització que els atribuïxen els respectius estatuts d'autonomia.

Disposició final setèima. *Habilitació normativa.*

Es faculta el Govern a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament de la present llei.

Disposició final octava. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor en el termini d'un mes des de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Palma, 31 de març de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO